

OBSAH

Úvodník	
Úvodní slovo P. Stanislava Příbyla	3
Rozhovor	
PhDr. Janina Křimská, ředitelka Základní školy Antonína Bratršovského v Jablonci nad Nisou: Spolu to zvládneme	4
Představujeme	
Základní školu Antonína Bratršovského v Jablonci nad Nisou: Škola pro život	7
Duchovní slovo	
P. Stanislav Příbyl: Dobrý pastýř a my	10
Osobnost	
R.D. Michal Podzimek: Padre neboli otec	11
Církevní stavby v diecézi	
S Radkem Rejškem za varhanami kostelů litoměřické diecéze: kostel sv. Martina ve Vidhoscích	17
Zprávy	
Krátké zprávy z diecéze	12
Napsali jste	
Knižní nabídka	11
Příspěvky čtenářů	16
Charita	
Z činnosti Oblastní charity Teplice	18
Pozvánky	
Pozvánky, knižní nabídka	20
Za varhanami litoměřické diecéze	22
Litoměřice: otevřené kostely	22

Fotografie na titulní straně časopisu:

Foto Karel Pech

Fotografie bez uvedení autora
Jana Michálková
a Miroslav Zelenka

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
21. ročník • 6. číslo • 20 Kč

Otevřené kostely

Máme za sebou opět jeden ročník Noci kostelů. Je to obdivuhodná iniciativa.

Je o ni velký zájem, ačkoli myšlenka je velmi prostá – otevřený kostel. Je příležitostí, kdy člověk, který kostel za normálních okolností míjí nebo se do něj ostýchá vejít, jej může navštívit, aniž by se od něj vyžadovalo něco, co by jej od návštěvy zrazovalo.

Otevřený kostel je v dnešní době bohužel nikoli normálním jevem, ale vysokým nadstandardem. Je to dáno především bezpečnostními důvody. Takové množství krádeží v kostelech, jaké nás postihlo především v 90. letech minulého století, nemá v našich dějinách obdoby. Bohužel to bylo většinou na objednávku ze zahraničí. Potvrzují to jednak vyšetřovací dokumenty a také první kusy navrácení se mobiliáře, který je zachycen v aukčních síních či při pozůstalostních řízeních v zahraničí. Díky této vlně se kostely staly nedobytnými pevnostmi, zabezpečenými mřížemi, elektronikou, a i jinak. Druhým důvodem zavřených kostelů je absence někoho, kdo by kostel otevřel, udržoval ho v čistotě a případně řekl pár slov návštěvníkům. Je nasnadě, že duchovní, který má nezdárka na starosti desítky kostelů a bydlí dosti daleko, nemůže tuto službu zastávat.

Na druhé straně je o kostely velký a stále narůstající zájem. Není to vždy v souvislosti s bohoslužbou, i když poptávka po asistenci církve v zásadních okamžicích lidského života rovněž stoupá. S rozvojem turistiky, ať automobilové, či pěší a cyklistické, je o sakrální památky, tedy o kostely velký zájem. Je to také mnohdy proto, že v té či oné obci není příliš mnoho dalších významných monumentů, nebo dokonce vůbec žádných. To, co přitahuje, není jen architektura či vybavení kostela. Táhnou také příběhy s kostelem spojené, v neposlední řadě i příběhy smutné, kdy kostely přišly o svou krásu v důsledku buď živelné pohromy, či nenechavosti a vandalství lidí. Kostel je však především domem Božím, stánkem setkání Boha s člověkem. Je místem posvátným. Ač často nevyslovená, právě touha po posvátnu je to, co člověka bezděky do kostela přitahuje. Někdo tomu říká klid, jiný pozitivní energie, my křesťané víme, že je to Boží přítomnost v posvátném prostoru a určitá „zabydlenost“ či „promodlenost“ daná živým vztahem mezi člověkem a Bohem a existencí křesťanského společenství, třebaže někde už jen bývalou. Můžeme tedy směle říci, že návštěva kostela je prvním pozváním od Boha a příležitostí ke konverzi. Nelze nezpomenout případy, kdy člověk do kostela vešel jako nevěřící a vyšel jako věřící – za všechny vzpomeňme příběh francouzského spisovatele a filosofa Andrého Frossarda (1915–1995).

V Noci kostelů jsme dostali my křesťané do rukou velkou šanci. Šanci stát se spolu s Pánem Bohem hostitelem pro ty, kdo přicházejí. Boží náruč je stále otevřená a čeká na všechny. Náš postoj měl být totožný. Mít otevřenou náruč, ochotu přijmout bez vyčítání, bez poučování, aby bylo jasné, že kdo se k Bohu blíží, o málo přichází, ale mnoho dostává. Měli jsme ocenit odvahu těch, kteří překonali ostych a spolu s překročením prahu kostela překročili práh naděje. Měli jsme nabídnout takový program, který je sice přístupný, ale který vyzývá k náročnosti, třeba tím, že bude obsahovat nejen mnoho řečí a informací, ale i ticho. Měli jsme spolu s Ježíšem pozvat všechny zájemce slovy našeho Spasitele: „Pojďte a uvidíte!“ (Jan 1,39).

Věřím, že letošní Noc kostelů byla pro nás pro všechny požehnáním, a děkuji všem, kteří jakkoli přispěli k jejímu zdárnému průběhu.

P. Stanislav Příbyl

V dalším čísle Zdislavy

- ▶ představíme nového generálního vikáře litoměřické diecéze Mons. Martina Davidka a mluvit budeme s jeho předchůdcem P. Stanislavem Příbylem
- ▶ navštívíme farnost Bozkov
- ▶ vrátíme se k světovému setkání mládeže se Svatým otcem Františkem v Krakově
- ▶ přineseme pozvánky, zprávy z diecéze, a pokud nám napíšete, i příspěvky vás, našich čtenářů

Jestliže uyznáváme své hříchy,
on je tak uerný a spravedlivý,
že nám hříchy odpouští
a očištuje nás od každé nepravosti.

(1 J 1,9)

Spolu to zvládneme

Kořeny má v západní Litvě, kde se narodila, žila a vystudovala. Jejím druhým domovem se staly Čechy, kde už prožila více než polovinu svého života. Je zkušenou pedagožkou s téměř 35letou praxí. Čtyři a půl roku stojí v čele Základní školy Antonína Bratřovského v Jablonci nad Nisou. Představujeme vám PhDr. Janinu Křimskou.

Paní ředitelko, na zdejší škole působíte čtyři a půl roku. Jaké pro vás osobně byly?

Pro mě osobně to byla nová profesní výzva. Škola v té době měla málo žáků a dostala se do finančních potíží, rozhodovalo se, zda bude pokračovat. Převzala jsem pouze 84 žáků v osmi ročnících, 6. ročník chyběl. Bylo ale na čem stavět. Potkala jsem tu pedagogy naprosto oddané svému povolání a tým obětavých lidí, kterým nebyl osud školy nikdy lhostejný. Škola měla tradici, kterou od samého počátku svého vzniku stavěla na křesťanských morálních hodnotách a vždy usilovala o výchovu v duchu etického chování žáků pro plnohodnotný život založený na zdravých mezilidských vztazích. A tak pokračujeme v této tradici i dneska.

Škola byla pojmenovaná po majoru Rudolfovi Háskovi, v současné době ale nese jméno kněze Antonína Bratřovského. Proč došlo ke změně názvu?

Předchozí jméno škola přijala v roce 2003. V té době byla škole propůjčena od státu k užívání z architektonického hlediska velmi pozoruhodná Háskova vila – budova, která patřila rodině majora Rudolfa Hásky, významného předválečného občana Jablonce nad Nisou, ruského legionáře české národnosti a účastníka protinacistického i protikomunistického odboje. Přes všechny výhody, které Háskova

vila pro školu nabízela, především klidné prostředí v náručí nádherné přírody na břehu přehrady, měla i nevýhody. Prostorově byla nevyhovující pro vzdělávání všech žáků 1. stupně, měla pouze čtyři nepříliš velké třídy, 5. ročník byl vzděláván odděleně spolu s 2. stupněm. Svou polohou byla budova huře dostupná – i to byl jeden z důvodů poklesu počtu žáků. Záměrem zřizovatele školy Biskupství litoměřického bylo přestěhovat školu do větších prostorů nejlépe v centru města. Předem bylo jasné, že po opuštění Háskovy vily by název školy zůstal tak trochu odtržený od reality. Vzhledem k tomu, že jsme církevní škola, připadalo nám přirozené, aby nesla čestný název jednoho ze zakladatelů školy, pedagoga a dlouhodobého děkana farnosti patera Antonína Bratřovského. Vzpomínky na něj mám pouze zprostředkované, ale vím, že po celý svůj život věrně a radostně plnil své kněžské poslání. Ve svém životě nikdy nikoho nevyklučoval, měl vždy vhodné a osobní slovo pro každého, kdo za ním přišel. Vytvářel kolem sebe živé společenství všech věkových i profesních kategorií. Navštěvovali ho vysokoškolsí studenti a další věřící z celé České republiky. Dokázal motivovat své farníky, aby

se ujímali různých rolí podle svých schopností a talentů.

„Padre“, jak ho s oblibou mladí oslovovali, především miloval naši školu. Byla jeho vymodlené dítě, protože léta usiloval o její založení, stál společně s paní ředitelkou Mgr. Janou Kocourkovou u jejího zrodu, a s láskou se o ni staral a významně ji podporoval až do posledních chvil svého života. Ale především mu záleželo na co nejvyšší úrovni výuky a na prosazování morálních hodnot. Ty pro nás v časech minulých i dnešních přirozeně ztělesňuje právě kněz Antonín Bratřovský.

Do Jablonce jste nastupovala s jistými koncepčními záměry. Jak se je daří naplňovat?

Ten hlavní záměr byl jediný a zásadní – zvýšit počet žáků. To nebylo možné bez přihlídnutí k tomu, co v dnešní době očekávají od školy rodiče, jaké jsou dnešní trendy moderního vzdělávání, jaké potřeby klade na mladého člověka dnešní rychle se vyvíjející doba a jaké jsou potřeby společnosti. Škola zůstala věrná své letité tradici, ale bylo nezbytné školu modernizovat, a to v širokém slova smyslu. V oblasti vzdělávání jsme se rozhodli vsadit na předměty, které jsou u žáků méně oblíbené, ale nezbytné při dnešní potřebě rozvíjení polytechnického vzdělávání a celkové poptávce po mladých lidech připravených pro studium technických oborů. Vsadili jsme na to, co má dle našeho názoru budoucnost, a myslíme si, že bez matematiky to půjde těžko.

Zároveň se snažíme citlivě nechat prostor pro rozvíjení se individuality žáka dle našeho motto: „Jeden každý ať zná vlastní cestou svou jít“ (Petronius).

Zdá se, že záměr se vydařil. Od školního roku 2016–2017 budeme mít naplněnou kapacitu školy stanovenou MŠMT, celkem 170 žáků.

Co škola žákům nabízí, na co kladete důraz?

Ozdobili jsme si trička (1. ročník)

Zavedli jsme „Matematiku navíc“ jako mimořádnou přípravu pro studium na středních školách a Matematiku pod heslem „Spolu to zvládneme“ jako podporu pro méně úspěšné žáky. Vybavili jsme školu moderními technologiemi. Vybudovali jsme úplně novou počítačovou učebnu. Dnes v každé třídě 1. a 2. stupně učitelé pro svoji práci mají k dispozici učitelské notebooky a interaktivní tabule. Všichni pedagogové absolvovali velké množství školení pro práci s moderními technologiemi a tvorbu vlastních digitálních učebních materiálů. Za velmi přínosné považují absolvování kurzů Čtením a psaním ke kritickému myšlení pro celý pedagogický sbor a metodu Hejného pro 1. stupeň. Pomohlo to učitelům objevit a osvojit si nové metody výuky vedoucí k lepšímu porozumění textu a zkvalitnění výuky, a zároveň ji dělá pro žáky atraktivnější. Nabízíme projektové vyučování, čtenářské dílny, napříč předměty rozvíjíme finanční gramotnost žáků, učíme je spolupracovat, řešit problémy, vyhledávat potřebné informace a vzájemně si pomáhat. Velkou pozornost věnujeme informační gramotnosti a výuce cizích jazyků. Od příštího školního roku si můžeme dovolit naše nepříliš přeplněné třídy dělit na cizí jazyky na skupiny. Výuku výchov, hudební a výtvarné jsme předali skutečným profesionálům.

Kolik dětí školu navštěvuje a jaký je o ni zájem?

Letošní školní rok jsme v září zahájili s počtem 148 žáků. Kvůli velkému zájmu předškoláků a jejich rodičů o naši školu jsme před rokem otevřeli dvě třídy prvňáčků po 16 žácích. K nečekaně velkému zájmu jednoznačně přispěl fakt, že od 1. září 2014 jsme zahájili výuku již v nové budově 1. stupně ve velmi atraktivní lokalitě v centru města, kterou pro školu zakoupil její zřizovatel Biskupství litoměřické. Myslím si, že to byl velmi důležitý moment, který školu „přiblížil“ lidem. Pochopitelně škola není pouze budova v centru města. Důležité je, co škola nabízí, jak komunikuje, jak kvalitní práci odvádějí učitelé, kteří tam pracují. Začalo se o nás více vědět, dobré zprávy o škole se začaly šířit po celém městě. Zřejmě největší reklamou škole udělali spokojení rodiče. A tak jsme v letošním školním roce u zápisu nemohli uspokojit polovinu rodičů. Z kapacitních důvodů jsme přijali 19 prvňáčků z 38 zájemců. Podob-

ná situace byla při doplňování žáků na 2. stupni. Letos jsme poprvé dělali přijímací řízení pro zájemce z jiných škol pro doplnění našeho 5. ročníku. Přihlásilo se 19 žáků z okolních škol, přijmout jsme mohli pouze 11 žáků. V současné době musíme všechny zájemce odmítnout z kapacitních důvodů.

Představte nám prosím svoje spolupracovníky.

Pedagogický sbor je mladý (průměrný věk 39 let), avšak nikoliv nezkušený. Průměrná délka pedagogické praxe činí téměř 15 let. Předností učitelského kolektivu je jeho flexibilita a vůle k osobnímu růstu. Snažíme se efektivně využít výhod malého pedagogického sboru, především vzájemné neformální spolupráce a smyslu pro týmovou práci. V malé škole je obtížné realizovat aprobovanost ve všech předmětech. Nicméně považujeme za velmi důležité, aby jednotlivé předměty, jak jen je to možné, učili po odborné stránce zkušení pedagogové, kteří mají daný předmět vystudovaný. Profesionalitu a přívětivou pracovní atmosféru velmi příznivě na konci loňského školního roku hodnotila také Česká školní inspekce, která si všimla, že pedagogický sbor klade velký důraz na kvalitu vnitřních vztahů, pro žáky vytváří příznivé emoční, sociální a tvůrčí klima. Vede k utváření povědomí sounáležitosti se školou a podpoře jejího dobrého jména.

Jak řešíte integraci žáků s potížemi?

V současné době hodně skloňované téma integrace v základních školách pro nás není nijak nové, protože každý školní rok integrujeme do běžných tříd kolem 15 žáků s různými potížemi a individuálními potřebami. Třídní učitelé ve spolupráci se speciálně pedagogickými centry vypracovávají individuální vzdělávací plány, jejichž obsah je přizpůsoben skutečným možnostem žáků. K dobrým výsledkům přispívá nižší počet žáků ve třídách. Učitelům to umožňuje se skutečně mimořádně věnovat

každému dítěti dle jeho potřeb. Vždy je kladen důraz na individuální tempo, častější opakování a ústní prověřování znalostí. I při integraci úzce spolupracujeme s rodiči žáka. Celkem tři žáci pracují s asistentem pedagoga, kterého mají doporučeného odborným pracovištěm.

Jak řešíte školní neúspěchy žáků?

Především individuálním přístupem během celého procesu vzdělávání. Využíváme možnosti, které nám poskytuje také školní klub. V rámci jeho činnosti pod heslem „Spolu to zvládneme“ nabízíme kroužek matematiky a cizího jazyka. Učitelka českého jazyka se jednu hodinu týdně věnuje žákům, kteří mají dyslektické či dysgrafické potíže. Povzbuzujeme žáky, aby se s jakýmkoliv problémem neváhali obrátit na učitele, požádat o konzultaci. Při větší změně ve výsledcích vzdělávání žáka se snažíme odhalit příčiny neúspěchu, vedeme individuální pohovory se žákem a s jeho rodiči.

Jakým způsobem je tu žákům předávána křesťanská výchova?

Vzhledem k tomu, že naši školu navštěvuje převážná většina žáků z nevěřících rodin, snažíme se je do ničeho nenutit. Úplně nejdůležitější je osobní příklad a trpělivost. Myslím si, že dnešní mladá generace není tak „nemožná“, jak často slyšíme ve světě dospělých na veřejnosti. Většinou jsou to velmi citlivé a vnímavé mladé duše. Naším cílem rozhodně není každého žáka, který přijde do naší školy z nevěřící rodiny, přivést k víře. Naším cílem je, aby absolvent naší školy od nás odcházel s vědomím, že otázky víry a Bůh patří do běžného života člověka, a je přirozené o tom mluvit, mít povědomí a určité základy náboženské nauky. A pak možná celý život Boha hledat, začít důvěřovat a nechat se obejmout jeho láskou. Proto ve škole nabízíme volitelné předměty Náboženství a Etika, ze kterých si žáci vybírají. Výuka těchto předmětů začíná již od 3. ročníku. V průběhu celého školního roku probíhají tradiční setkání s místním panem děkanem Oldřichem Kolářem, anebo s místním kaplanem Lukášem Hrabánkem. Začátek školního roku, předvánoční čas, tříkrálové setkání, Velikonoce – při všech těchto příležitostech se neobejdeme bez jejich přítomnosti. Nejhezčí je to, že se

Žáci na tato setkání těší a vždy otevřeně komunikují.

Jaké mimoškolní aktivity dětem nabízíte?

V rámci školní družiny a školního klubu žákům nabízíme celou škálu zajímavých kroužků, které probíhají přímo ve škole. Mezi nejoblíbenější patří Flétny pro nejmenší, Angličtina hrou a konverzace, Tvořivé dílny, Náboženství pro začátečnický a pokročilý. Velmi pozoruhodná je činnost našeho Pěveckého sboru Fialenky. S obrovským zájmem se žáci zapojili do kroužku Fyzika hravě, v příštím školním roce plánujeme otevřít několik skupin kroužku „Lego-robotika – více než fyzika hravě!“. Každý rok organizujeme cyklistické a lyžařské kurzy, školu plavání a bruslení. Snažíme se o aktivity, které skutečně žáci zajímají a jsou pro ně přínosem pro jejich všestranný rozvoj.

Jaká je spolupráce s rodiči?

Již při zápisu žáka do 1. třídy se snažíme navázat otevřený přátelský kontakt se všemi rodiči. Snažíme se je ubezpečit, že stejně tak jako jim i nám jde o dobro jejich dětí a že jsme připraveni maximálně jim pomoci zvládnout povinnou školní docházku napříč všemi ročníky. Myslím si, že se nám daří získat důvěru rodičů, o čemž vlastně svědčí i fakt, že tak prudce narostl zájem o naši školu. Snažíme se, aby rodiče nezůstali stranou, pravidelně organizujeme společné akce, na kterých se rodiče aktivně osobně podílí. Vznikají společné zážitky, roste důvěra.

Školní družina

Zapojujete se do projektů? Co to přináší dětem a co pedagogům?

Nevím, kde bychom byli dnes bez projektů... Dnes je to příležitost, jak jít s dobou, protože projekty nám otevírají úplně nové možnosti. Největší projekt, který jsme realizovali, byl projekt na zlepšení podmínek pro vzdělávání na základních školách „EU peníze školám“. V rámci tohoto projektu

jsme si mohli dovolit pořídit úplně novou počítačovou učebnu pro žáky a vybavit školu interaktivními tabulemi. Tento projekt nám pomohli dofinancovat naši letití sponzoři a přátelé ze Švýcarska z farnosti Weinfelden. Projekt „ICT do výuky krok za krokem“ nám umožnil zakoupit notebooky pro celý pedagogický sbor a absolvovat neuvěřitelné množství školení v oblasti práce s moderními technologiemi. Jsme velmi vděční, že existuje projekt České biskupské konference Renovabis, díky kterému jsme získali první interaktivní tabuli, africké bubny, vybavení do školní družiny, výukové sety na legorobotiku. Snažíme se zapojit do projektů i formou partnerství jako např. Národní srovnávací testy z cizích jazyků pro žáky základních škol, Autoevaluace v Libereckém kraji, Zdravý životní styl a dopravní výchova v Libereckém kraji. Poslední zmíněný projekt nám umožnil zakoupit celkem osm dětských jízdních kol i s vybavením, které jsme již několikrát vyzkoušeli na školních výletech a cyklistických kurzech po jabloneckých stezkách.

Jak hodnotíte podporu a pomoc zřizovatele školy – Biskupství litoměřického a pana biskupa?

Především jsme velice vděční zřizovateli a osobně panu biskupovi Mons. Janu Baxantovi, že škole věřili, podpořili ji a dali novou šanci. Byla zakoupena nová budova v centru města, proběhla rekonstrukce, byl pořízen nový školní nábytek pro celý 1. stupeň. O rok později proběhla rekonstrukce koteln, nyní se připravuje montáž bezpečnostního zábradlí podél budovy a frekventované silnice před školou. Spolupráci se zřizovatelem považuji za velmi vstřícnou a přínosnou. Biskupství pravidelně přispívá škole také na pokrytí provozních nákladů. Nejde však jen o materiální zájem. Jedná se také o morální podporu, společné plánování a výhled do budoucna.

Návrhy interiérů jsou dílem jedné výtvarnice. Můžete nám její koncepci více přiblížit?

Souhlasili jsme s názorem výtvarnice Ivy Ouhrabkové z Liberce, která se, mimo jiné, zabývá arteterapií, že v dnešním běžném životě naše děti obklopuje obrovské množství rušivých jevů, pestrých barev a zvuků, které se na děti valí z televize, monitorů počítačů a působí na ně dráždivě, ne-li agresivně. Škola by měla zachovat zdravou střizlivost, která spíše uklidní,

pohladí, pomůže se soustředit. Barevnou pestrost v průběhu školního roku si každá třída a školní družina vytváří sama ze svých vlastních výtvarných prací a projektů. Po každé pak školu ladíme do barev podzimu, vánoční bělosti, svěže jarní pestrosti. Proto jsme při výmalbě tříd dodrželi ty samé pastelové barevné tóny, které se objevují v halách a postupně se mění, když vstupujeme po schodech nahoru. Čím jsme blíže u země, dominují přírodní zemité barvy. Čím výše k nebi, např. v podkrovní třídě, objevuje se modrá.

Jakými událostmi žije vaše škola a co je v nejbližší době před vámi?

Pochopitelně novými plány a představami, co a jak bude dál. Spolu s Biskupstvím litoměřickým se zamýšlíme nad využitím přílehlého pozemku u nově zakoupené budovy 1. stupně. Dlouhodobý záměr je spojit obě budovy, a proto se nabízí varianta přístavby pro 2. stupeň a přesun všech žáků do areálu školy v Opletalově ulici. Stále existuje velké množství evropských projektů – s rozvahou budeme vybírat. Probíhá postupná obnova všech učebnic, vybavujeme novou školní knihovnu. Na příští školní rok zřizujeme sice maličkou ale vlastní žákovskou dílničku – skutečnou se svěraky, pilníky a kladívky! Rádi bychom vybavili přírodovědné předměty novými sadami pomůcek, zejména pro výuku chemie a fyziky. Lepší je přeci si vše osahat než vidět přírodovědné pokusy na interaktivní tabuli. Vyměňujeme školní nábytek pro starší žáky na 2. stupni. Ve výchovně vzdělávací oblasti se plány příliš nemění. Přípravu žáků pro život v bezpečném a přátelském prostředí vnímá škola jako svoje poslání.

Co dělá radost vám osobně a jaká máte přání?

Přeji si, aby škola i nadále prosperovala. Aby to nebyla pouze vzdělávací instituce. Aby zůstala přívětivá, otevřená, empatická, trpělivá, usměvavá... Moc si přeji, aby ve školách obecně pracovali právě tací lidé, protože právě oni jsou skutečnou tvář školy. Mám radost, že jsem měla čest takové spolupracovnice potkat.

Ptala se Jana Michálková
Foto archiv školy

Rozhovor s PhDr. Janinou Křimskou
si můžete přečíst také ve Zdislavě 3/2012

Škola pro život

Základní škola Antonína Bratřovského v Jablonci nad Nisou byla založena při jablonecké farnosti v roce 1992.

Žákům poskytuje kvalitní vzdělání a současně je vychovává v duchu tradičních hodnot. Její filosofie vychází z křesťanské tradice a z úcty k člověku.

Zřizovatelem školy je Biskupství litoměřické.

Historie

Škola byla založena při jablonecké farnosti v roce 1992. Zakladateli školy byli pedagog a dlouholetý děkan Římskokatolické farnosti v Jablonci nad Nisou Antonín Bratřovský († 16. 5. 2006) a učitelka Mgr. Jana Kocourková, její první a dlouholetá ředitelka. Velkou roli při zakládání školy sehrála také podpora přátel školy z města Weinfelden, kanton Thurgau ve Švýcarsku v čele s kanovníkem Theo Scherrerem, kteří poskytli finanční prostředky na rekonstrukci budovy v Saskově ulici. Se zřízením školy pomáhal i tehdejší biskup litoměřický Josef Koukl, její doživotní příznivec.

V roce 2003 přijala škola jméno majora Rudolfa Háška na památku významného předválečného občana Jablonce nad Nisou, ruského legionáře české národnosti, exportéra, účastníka protinacistického i protikomunistického odboje a exilového organizátora.

Od 1. září 2013 nese jméno P. Antonína Bratřovského.

Současnost

Jsme základní devítiletá škola s menším počtem žáků ve třídách. Výjimečnost naší školy spočívá v tom, že nabízíme nejenom kvalitní a moderní výuku, ale také výchovu orientovanou na tradiční křesťanské hodnoty – lásku, důstojnost a úctu k člověku a k životu ve všech jeho formách. Vedeme žáky k vnímavosti k potřebám druhého, učíme respektovat jedinečnost lidské bytosti. Každého žáka přijímáme pozitivně a uvědomujeme si, že každý z nich je jedinečný.

Škola je otevřená pro všechny žáky. Naprostá většina současných žáků je z nevěřících rodin, které si přejí pro své děti nejenom kvalitní vzdělávání, ale také přátelské prostředí a výchovu v duchu zásad etického chování, případně základní náboženskou nauku pro získání širšího rozhledu a růst osobnosti dle vlastního zvažení.

V současné době zůstává věrná své letité tradici výchovy v duchu zásad etického chování, nadále věnuje velkou pozornost výuce cizích jazyků, a zároveň v souladu s požadavky dnešní doby přichází s nabídkou většího počtu vyučovacích hodin pro přírodovědné předměty, maximální pozornost věnujeme výuce matematiky a informatiky.

Naše škola je dobrá alternativa pro všechny motivované žáky, kteří například neuspěli u přijímacího řízení na víceletá gymnázia, ale mají ambice tak učinit po absolvování základní školy.

Za vzdělávání v naší škole se platí školné ve výši 900 Kč měsíčně (9000 Kč za jeden školní rok).

V rámci školního nabízíme bezplatné služby školní družiny a široký výběr z nabídky kroužků. Dále nám to umožňuje poskytnout:

- kvalitní vzdělání a menší počet žáků v třídních kolektivech (maximální počet 20 žáků ve třídě)
- nadstandardní péči a individuální přístup k žákům
- bezpečné prostředí, přátelské partnerské vztahy
- otevřenost k moderním trendům vzdělávání (v každé třídě interaktivní tabule)

- mimořádnou přípravu pro studium na středních školách formou posílené výuky matematiky
- volitelnost předmětů etická výchova nebo náboženství – vždy dle zájmu žáků a jejich zákonných zástupců
- jazyky – anglický jazyk (od 1. ročníku), druhý cizí jazyk od 6. ročníku dle zájmu žáků: německý nebo francouzský jazyk

Dlouhodobě sídlíme ve dvou budovách. Jedna z nich, kterou škola dlouhodobě používala, je dobře známá Háškova vila (Průběžná 12/368) postavená ve třicátých letech dvacátého století. Ve školním roce 2013–2014 pro potřeby výuky žáků 1.–4. ročníku sloužila naposledy, protože 7. července 2014 zřizovatel školy Biskupství litoměřické předalo Základní škole Antonína Bratřovského k užívání nově zakoupenou budovu v Opletalově ulici 1266/4, která od 1. září 2014 slouží pro vzdělávání žáků 1. stupně. Ředitelství školy a 2. stupeň sídlí v budově v Saskově ulici 34/2080.

Od školního roku 2011–2012 funguje v naší škole školní klub. Vzdělávání probíhá podle Školního vzdělávacího programu Základní školy Antonína Bratřovského s motivačním názvem „Škola pro život“.

Výroba adventních věnců

Každý žák je individualita, a jako takovou ho přijímáme, pomáháme objevovat sama sebe a rozvíjet své schopnosti. Používáme moderní výukové metody, vedeme žáky ke kritickému myšlení, k řešení problémů, úvahám a hledání odpovědí. Přitom se snažíme jim naslouchat a vést k dodržování morálních zásad, především k pozornosti a toleranci k člověku a k slušnému chování obecně. Naší prioritou není přeplněná třída, a proto máme na své žáky dostatek času k individuálnímu přístupu, a to jak k žákům mimořádně nadaným, tak k žákům se specifickými poruchami učení. Ve školní družině a školním klubu mají již od brzkého rána žáci možnost pobytu v bezpečném prostředí, kde se mohou soustředit na výuku, konzultovat s učiteli domácí úkoly a případné nejasnosti. Ve volném čase si žáci vybírají z bohaté nabídky školních kroužků.

Přehledně vedené webové stránky najdete na www.zsab.cz

Zahájení školního roku 2014/2015 (2. ročník)

Strípky ze života školy:

Jak to chodí u druháků

Když zavítáte k nám do školy, najdete naši druhou třídu hned v přízemí. Je nás 14 dětí a 2 dospělí. Proč? Kromě paní učitelky máme i paní asistentku, ta pomáhá nám všem, ale hlavně je tu pro našeho spolužáka Adama, který její pomoc potřebuje. My se učíme od něho, jak mít stále dobrou náladu, a on zase od nás, jak se do toho učení dát. Naučili jsme se nemyslet jen na sebe a zjistili jsme, že zvítězit může i ten poslední. Když chodíme na tělocvik, trvá nám to trochu déle než ostatním třídám, ale my už víme, že si cestou můžeme popovídat a více se porozhlédnout po cestě. Áďa nás všechny učí trpělivosti a to se ve všech školách ne naučíte. Vždyť náš vzdělávací program se jmenuje Škola pro život!

Putování s Korálkem a Jablůnkou

Kde najdeme Císařskou lípu? Co je

to Čertova studánka? Kam dojdeme, půjdeme-li z našeho města na sever? Jaké známé osobnosti pocházejí z naší obce? Jaké dopravní značky najdeme v okolí naší školy? Třetí třída hledá po celý rok odpovědi na podobné otázky a putuje s Korálkem a Jablůnkou, dvěma patrony naší hry, po okolí Jablonce nad Nisou i po městě samotném.

Děti se vždy těší, až budou moci otevřít další okénko naší namalované jablonecké radnice, kde na ně čeká zbrusu nový úkol. Takto již poznaly spoustu zajímavých památek přírodních či kulturních, pátraly po původu názvů ulic, zjišťovaly, jaké druhy stromů máme v parku, či si vyzkoušely sportovní aktivity, např. hod oštěpem. Za splnění všech úkolů děti čeká vytožená odměna – jablonecká pamětní mince. A odměna pro učitele? Vědomí, že si zamilují svůj rodný kraj a jednoho dne ho i oni budou zvelebovat nebo se do něj alespoň rádi vracet.

Sazka Olympijský víceboj

Naše škola se zapojila do celoročního sportovního projektu Sazka Olympijský víceboj. Žáci absolvovali postupně osm soutěžních disciplín. Na jejich plnění se těšili, navzájem si fandili a prokázali sportovní ducha. Vydařený byl Sportovní den, kde žáci prvního stupně plnili atletické disciplíny v areálu Směč důl. Nyní se již těší na sportovní vysvědčení, které jim ukáže jejich silné sportovní stránky a doporučí jim vhodný sport „na míru“.

Zážitková výuka jazyků

V šesté třídě jsme během angličtiny vařili! Ze skutečných produktů, skutečné chody. Žáci si nachystali svůj oblíbený recept, připravili ochutnávky a poté se o obojí s ostatními podělili. Veškerá konverzace v improvizované kuchyni proběhla samozřejmě v angličtině.

6:0 pro němčinu

Se žáky šesté třídy jsme se zúčastnili soutěže „6:0 pro němčinu“. Fotbalové utkání spojené s německým jazykovým kvízem organizované Goethe Institutem a Česko-německou fotbalovou školou. Soutěžili jsme o víkend s fotbalovým klubem Herta BSC v Berlíně. Šestáci si přichystali nové dresy s vlastnoručně navrženým logem.

Matematika nás baví

Návštěva pátáků ve sklárně

V pondělí 30. května se uskutečnila exkurze ve sklárně Novosad a návštěva muzea skla v Harrachově. Žáci měli možnost zhlédnout nejstarší fungující sklárnu v Čechách a pravděpodobně i na světě. Je výjimečná tím, že se zde dochovala tradiční ruční výroba luxusního nápojového skla a křišťálových lustrů. V muzeu skla, které je nedílnou součástí sklárny, si mohli žáci prohlédnout také historicky a technologicky ucelenou sbírku historického skla, mapující více než třisetletou historii sklářské výroby. Zde jsme viděli více než pět tisíc exponátů, které nás pro svou jedinečnost a barevnost velmi zaujaly.

Učíme se podat ruku

V rámci hodin Etické výchovy a celkové podpory morálních hodnot žáků se škola zapojuje do několika charitativních projektů.

Mezi charitativní počiny naší školy patří akce, jejichž cílem je posílení morálních a volních vlastností žáků. V letošním roce se jednalo o aktivní účast žáků 6. ročníku na setkání se seniory v rámci zakončení tanečního terapeutického kurzu. Propojení několika generací mělo za cíl poukázat na nezbytnost komunikace mezi různými věkovými skupinami.

Každý rok organizujeme Den pro Jamese, během kterého se škola každoročně proměňuje v jeden den na třídní

kučárny a pekární, ve kterých žáci prodávají i nakupují své výrobky. Celý výtěžek je pak věnován na podporu chlapce Jamese z Bangladěše.

Dalším projektem je Český den boje proti rakovině, do kterého jsme se aktivně zapojili jako dobrovolníci a díky prodeji tradičních kytiček jsme mohli přispět na podporu onkologicky nemocných pacientů.

Jak se žije našim proňáčkům

První rok u nás ve škole je plný zábravy. Každý den objevujeme, jaké je to být školákem, co vše se děje ve škole i kolem ní. Ve městě, v přírodě, doma, mezi kamarády apod. Vše se prolíná, doplňuje.

Matematika navíc

V rámci posilování a zvyšování matematické gramotnosti žáků nabízí naše škola pod záštitou školního klubu „Matematiku navíc“, což jsou hodiny nad rámec běžné výuky matematiky, ve kterých se věnujeme přípravě na přijímací zkoušky. Od příštího školního roku bychom naplnili těchto hodin navíc chtěli rozšířit také o hodiny, ve kterých se budeme věnovat upevňování základních matematických znalostí především u žáků prospěchově slabších.

Cyklistický kurz

Naše škola se také každoročně aktivně zapojuje do různých matematických soutěží. Jedná se o Matematického klokana, Pythagoriádu a poměrně novou soutěž Pangea.

Výstava „Bez hranic“

V letošním školním roce se žáci 9. ročníku společně s ostatními třídami vydali do Prahy. Žáci navštívili kostel Panny Marie Sněžné, kde se jim dostalo výkladu i možnosti zhlédnout jeho unikátní interiéry a také místní knihovnu s neprobádanými historicky cennými tisky, běžným návštěvníkům nepřístupnou. Po krátké procházce po staroměstských ulicích a Karlově mostě spěchali do Valdštejnské jízdárny na výstavu Bez hranic, pořádanou Národ-

ní galerií ve spolupráci s naším zřizovatelem Biskupstvím litoměřickým. Výstava byla tematicky zaměřená na středověké a renesanční umění v Krušnohoří, jejíž unikátní exponáty všichni tiše obdivovali.

Dětský pěvecký sbor Fialenky

Náš sbor Fialenky má 30 členů. Z toho 17 chlapců a 13 dívek ve věku 6–10 let. Děti nacvičují písně jednu vyučovací hodinu týdně. Repertoár sboru je rozmanitý a cílem je především zpívat pro radost. V letošním školním roce jsme se zúčastnili významné akce „Celorepublikové čtení z Bible“. Krásný zážitek byl z Městského divadla v Jablonci nad Nisou na akci Tříkrálové zpívání. Samostatný koncert uspořádal sbor ve starokatolickém kostele Povýšení sv. Kříže, kde v předvánočním čase zazněly především vánoční písně. Ke svátku matek si sbor připravil komponovaný program, kterého se zúčastnily děti z celého 1. stupně. Zatančily, přednesly básničky, zahrály na různé nástroje a předaly maminkám malé dárečky, které si ve škole vyrobily.

Fyzika hraje a k tomu legorobotika!

Cílem kroužku Fyzika hraje (pro začátečníky a pro pokročilé) je využívat, propojovat a rozvíjet získané

poznatky z přírodovědných předmětů, především z fyziky, umět je aplikovat v praxi a rozvíjet např. následující kompetence: práce s informacemi, rozpoznání problému a hledání řešení, aplikace teoretických poznatků v praxi, formulace myšlenek, spolupráce ve skupině, bezpečné používání nástrojů a materiálů a aplikace získaných poznatků.

Snážíme se rozvíjet u žáků zájem o technické a přírodovědné předměty.

Ve školním roce 2016/2017 otevřeme nové kroužky legorobotiky ve školním klubu pro žáky 3. ročníku a dva kroužky pro žáky 2. stupně. Pro starší žáky jsme získali finanční prostředky na zakoupení šesti sad robotů z dotačního programu Renovabis. Sady pro menší žáky bychom chtěli zakoupit z evropských peněz. Prostřednictvím legorobotiky chceme žákům nabídnout moderní metody, které budou rozvíjet logické myšlení a technické vzdělání.

Cyklistický kurz aneb osmáci poznávají na kolech okolí Jablonce nad Nisou

Třídenního cyklořádkení se zúčastnilo 15 žáků a dva zdatní učitelé, odhodlaní téměř ke všemu. Chtěli jsme každý den

6:0 pro němčinu

ujet nejméně 20 km. Nejdříve jsme vyrazili do Jizerských hor, druhý den pro „velký úspěch“ znovu, ovšem jinou cestou, a třetí den jsme se nechali unést příběhem místního dr. Fausta. Zvládli jsme téměř 100 km, pokořili Královku, Severák, Slovanku, Josefodolskou přehradu, Dolní Černou Studnici, Kittelův dům a Kopaninu. Na závěr – cyklistický pozdrav – SKOL.

Připravila Jana Michálková s využitím textů pedagogů školy.

Rozhovor s ředitelkou školy a materiály pro tento text vznikaly před letními prázdninami.

Foto archiv školy

Putování za poklady (3. ročník)

Nacházíme se v období jáhenských a kněžských svěcení (letos i jednoho biskupského – v Brně), v období, kdy si většina kněží připomíná výročí svého vlastního svěcení.

Uvažovat o kněžské službě je velmi náročné, protože nejde jen o určité posláním, natož pak jen o výkon nějaké práce, i když velmi bohulibé. Být knězem, to je opravdu stav, způsob života, podoba existence. Protože být knězem znamená být účasten na jediném a věčném Kristově kněžství, je namístě se inspirovat Ježíšovým životem a tedy způsobem, jak on prožíval své posláním a jak nás učil žít.

Janovo evangelium (Jan 10, 1-30) vypráví Ježíšovými ústy o dobrém pastýři. Staví do protikladu dobrého pastýře a ty, kteří jsou najati za mzdu. Potkat dnes pastýře je dosti neobvyklým zážitkem. My však jsme už zvyklí za dobu existence církve, že je pastýřem myšlen někdo, kdo vede. Pastýř pro nás bude postavou spíše kladnou, protože když slyšíme toto slovo, vybaví se nám asi většinou pastýři u jesliček, a slovo pastýř je tak spojeno s idylou Vánoc a vzájemné lidské dobroty. Ježíš říká: „Já jsem dobrý pastýř.“ což znamená, že také mohou být pastýři, kteří dobří nejsou. I evangelium na to upozorňuje. Mohou být pastýři, kteří za ovce dávají svůj život a brání je před nebezpečím, ale mohou být i tací, kteří v kritickém okamžiku selžou a utečou, protože jsou najati za mzdu a na ovcích jim nezáleží, neboli když přijímali úkol stát se těmi, kdo vedou, šlo jim především o vlastní prospěch.

Dějiny jsou plné dobrých i špatných pastýřů. My křesťané se uchylujeme k jedinému dobrému pastýři, kterým je Kristus. Ten svou dobrotu osvědčil tím, že za nás položil svůj život. Po jeho vzoru znamená být dobrým pastýřem mít na zřeteli za všech okolností dobro ovce, tedy těch, kteří jsou jim svěřeni. Zde můžeme spatřovat koncept vlády v křesťanském duchu, a to jak vlády světské, tak i duchovní.

Žít po vzoru dobrého pastýře totiž není jen úlohou duchovních, ale každého křesťana, který je nositelem nějaké odpovědnosti, a v našich křesťan-

ských zeměpisných šířkách vlastně každého člověka dobré vůle, zvláště těch, kteří řídí společnost a stát.

V roce, kdy si připomínáme 700. výročí narození císaře a krále Karla IV., mi nedá, abych nepřipomenul, jak on – ve své době pán světa – chápal vládu. Jeho heslem bylo: „Kdo chce vládnout, musí umět sloužit.“ Korunovační řád českých králů, který je jeho dílem, spojuje slávu vládců s pokorou křesťana. Na vrcholu svatováclavské koruny, kterou on dal zhotovit, je kříž, v němž byl uložen trn

z Kristovy trnové koruny, která se dodnes uchovává v katedrále Notre Dame v Paříži. Karel IV. sám chápal postavu panovníka českého království jako dědice svatého Václava.

Svatý Václav, byl a je jediným skutečným vládcem této země. On sám byl také „dobrým pastýřem“. Jeho skutky zapsané v legendách a tradované i v písních, a to nejen u nás, ale třeba i v daleké Anglii, vyprávějí o jeho snaze dát svůj život do služeb dobra ve prospěch sobě svěřených. Jedním z důvodů Václavovy mučednické smrti byl jeho postoj zajistit „hojnost a pokoj“ naší zemi, a to i za cenu toho, že by mohl být považován za slabocha a zrádce, když upřednostňoval „pluh před mečem“.

Podíváme-li se na dějiny posledních sta let, vidíme, že byly doby, kdy meč zvítězil nad pluhem, především za obou světových válek a v době totalit. Dnes žijeme v úplně jiných dobách, i když jsme stále nespokojeni a cítíme se ohroženi. Buďme vděční, žijeme skutečně uprostřed bohatství, i když se všude mluví o krizi a stagnaci. Opravdová chudoba vypadá jinak. Tato skutečnost nás však nijak neupravňuje k tomu, abychom usínali na vavřínech. Náš blahobyt totiž není jen výsledkem dobré vlády „dobrých pastýřů“

nebo pílě našich rukou. Může být také efektem toho, že ti, kteří nejsou pastýři, ale jsou najati za mzdu, právě nyní potřebují klid a prosperitu k tomu, aby mohli ovce lépe stříhat a stádo rozchvacovat. Musíme být proto stále ve střehu.

Žijme tak, aby náš život byl službou druhým lidem, snahou o opravdovou prosperitu pocházející z životodárné symbiózy „Božího požehnání a lidského namáhání“. Doba relativního klidu, kterou nyní prožíváme, není dobou, kterou bychom měli jen slastně vychutnávat, ale měli bychom také naplnit určitý úkol: totiž budovat mosty mezi lidmi a národy, usilovat o vzájemné odpuštění, smíření a život v opravdovém pokoji.

O dobrém pastýři, Hospodinu, pojednává dvacátý druhý nebo podle jiného číslování dvacátý třetí žalm, který je u nás obzvláště známý díky hudbě Antonína Dvořáka. Vykrešluje radost ale i úzkost člověka žijícího na tomto světě, ale především radostné vědomí, že jsme v Božích rukou. S touto nadějeplnou skutečností žijme my kněží své kněžství a my všichni svůj život a beze strachu se svěřujeme do rukou toho, který o sobě říká: „Já jsem dobrý pastýř.“

P. Stanislav Příbýl

Padre neboli otec

Bylo to v dubnu roku 1986, kdy jsem byl pod záminkou podání svědectví dopravní nehody vylákán policií (tehdy tzv. Veřejnou bezpečností) na výslech do vyšetřovny Státní bezpečnosti v Liberci. Jako „pomstu“ za toto lákání ke spolupráci s komunistickým režimem jsem pak ještě onoho večera objel všechny známé kněze z libereckého vikariátu, na které se estébáci ptali a na které jsem měl začít podle jejich přání donášet. Takto jsem se poprvé dostal i na poněkud ponouřou faru, vyukující na prudké stráni z lesa Horního Tanvaldu, a zde jsem měl možnost poprvé blíže poznat tamního faráře P. Antonína Bratřovského. Od té doby jsem pak velmi často jezdil na svém mopedu k tomuto „Padremu“, jak mu přezdívali především hosté, kteří na jeho zapadlé jizerskohorské faře provozovali poměrně zdatné „maření státního dozoru nad církvemi“, za které byl většinou kněžím odebírán tzv. státní souhlas s vykonáváním duchovenské činnosti.

Ve zpětném pohledu je s podivem, jak obratným politikem tento kněz byl. Na jedné straně dokázal přikrýt neuvěřitelná disidentská setkání, kdy nechyběli ani tajně vysvěcení biskupové a političtí disidenti, a přitom se nestát agentem StB, ačkoliv se kolem něho stále tito kolaboranti pohybovali nebo na něj byli přímo „nasazení“. Jeho úspěch byl dán především jeho chytrostí až mazaností při jednání s nepřáteli a především jeho pro mne až někdy nesnesitelně nekonfliktní povahou. Ačkoliv jsem se jako „mládežník“ pohyboval občas i po jiných farách, u nápady kypícího Padreho jsem přesto strávil zbytek svých středoškolských let, i dobu před vojnu. Svým způsobem jsem pak po jeho boku prožil i bohoslovec-ká léta, když už byl farářem v Jablonci nad Nisou a potřeboval tehdy pastoračně pomoci v úplných začátcích. Pokud byla jablonecká farnost v devadesátých letech bezkonkurenčně pastoračně nejživější farností v celé diecézi, pak jen díky tomuto knězi, pro kterého žádný nápad nebyl neuskutečnitelný. Jak byl vášnivým hráčem kanasty a dokázal při hře skvěle riskovat i blafovat, takovým byl i v celém kněžském životě. Vzpomínám například, jak jsme na začátku devadesátých let při našich automobilových výjezdech na Západ sháněli od jeho německých přátel finanční prostředky na nejrůznější opravy kostelů a far, a pak i nemalé částky západních marek pašovali v botách nebo pod kobercem auta do Čech. Stejně tak jsme pak několikrát vyjeli na střední Ukrajinu pomáhat s vybavením nově zakládané teologické fakulty, kde jsme zase cestou museli uplácat celníky, policisty i mafiány, abychom se tam vůbec dostali a do cíle alespoň něco přivezli. Výčet Padreho „divokých podniků“ by byl opravdu dlouhý od naprosto riskantních oprav kostelů bez předchozího finančního krytí až po tzv. Katolickou školu, kterou dokázal postavit zcela z nuly.

Když jsem ho navštívil před deseti lety v nemocnici a nevěděl jsem, že je to naposled, hýřil plány na několik dalších desetiletí. Je pravdou, že se ve svých představách příliš nemýlil. Jím dobře postavené základy tiskového apoštolátu, o který mu jako bývalému učiteli šlo vždy na prvním místě, žijí a rozvíjí se přesně podle jeho představ. Hmatatelným důkazem je například tento časopis Zdislava, který jsme společně založili a jehož vydávání bylo dlouho závislé právě na jablonecké farnosti a na nás, Padreho spolupracovnících. Ale je to dále i Tarsicius pro ministranty a In pro katolické dívky, který tenkrát postavil na tehdy ještě mladičkých mládežnících a pro evangelizaci nadšených lidech z jablonecké farnosti.

Římský básník Plautus onedny pravil, že „koho bohové milují, umírá v mládí“. Takto se P. Bratřovský po krátké nemoci náhle zařadil mezi velké osobnosti této diecéze, jako byli například nezapomenutelní P. Jindřich Gajzler či doc. Miloš Raban, kteří se dožili svých padesátých či šedesátých let života, ale zpřetelnost si je povolala k sobě. Nezbyvá tedy než věřit, že máme v onom nebi své přímluvce a že se mezi nimi se svým typicky uculeným způsobem na nás směje i Padre či Tonda Bratřovský a žehná našim dobrým a nebojácným podnikům. Při vzpomínce na P. Bratřovského mne především provází vděk, že jsem mohl kráčet kousek životní cesty po boku opravdového božího dobrodruha v tom dobrém smyslu slova. Jím totiž Padre skutečně byl, a kdo ho alespoň trochu soukromě znal, dá mi za pravdu.

R.D. Michal Podzimek, Liberec

Jak jsem se učil být farářem

R.D. Werner Václav Horák

Autorem knížky povídek „Jak jsem se učil být farářem“ je katolický kněz R.D. Werner V. Horák, t. č. lounský děkan a kanovník katedrální kapituly v Litoměřicích, který v 50 krátkých povídkách vzpomíná na léta strávená v kněžské službě. S humorem sobě vlastním popisuje každodenní radosti a strasti ze života mladého venkovského duchovního především v 70. a 80. letech.

Několik z těchto povídek jsme otiskli loni a předloni i na stránkách časopisu Zdislava.

Nyní máte možnost si publikaci zakoupit. K prodeji je na děkanství v Lounech a v tamním kostele sv. Mikuláše, na recepci biskupské kurie v Litoměřicích a v knihkupectví Jonáš v Litoměřicích. Minimální doporučená cena je 80 Kč.

Buď, kde jsi

Hledání stálosti v nestálé době

R.D. Mgr. Štěpán Smolen

Autorem druhé knižní nabídky je R.D. Mgr. Štěpán Smolen, farní vikář z Mladé Boleslavi. Jeho knížka nazvaná „Buď, kde jsi - Hledání stálosti v nestálé době“ je výpravou napříč staletími a kontinenty až k pouštním otčům na Saharu, ale především do vlastního nitra. Fantaskní, lehce humorný příběh o hledání stálosti v nestálé době vydalo letos Karmelitánské nakladatelství.

Cena publikace je 199 Kč.

Krátké zprávy z diecéze

Český sbor koncertoval v Římě

Severočeskému souboru Collegium hortensis, vedenému sbormistrem Janem Zástěrou, se koncem dubna dostalo mimořádného uznání. Na pozvání českého velvyslance při Svatém stolci Pavla Vošalíka koncertoval u příležitosti výročí narození sv. Vojtěcha v Římě a jako první český umělecký soubor mohl doprovodit liturgii v bazilice sv. Petra. Díky této motivaci si co do kvality své práce a výsledné produkce sáhl tento z velké části amatérský soubor na nové mety. Koncertní cesta do Říma se totiž v mnoha ohledech vymykala běžným zahraničním cestám. Podle slov sbormistra Jana Zástěry vyžadovala nadstandardní organizační nasazení i uměleckou přípravu. Soubor vystoupil jednak před velvyslanci zemí Visegrádské čtyřky, jednak ve svatopetrské bazilice, kde nad hrobem sv. Jana Pavla II. celebroul mši svatou kardinál Miloslav Vlk.

Koncertní program sbor postavil na třech pilířích. Prvním byla hudba kraje, kde soubor Collegium hortensis působí – duchovní a liturgická díla oseekého cisterciáka Jakoba Trautza, teplické starosty Josefa Wolframa, krupského kantora Josefa Kloboučnicka a několika dalších. Druhým se stala hudba národů Visegrádské čtyřky a třetím pak německá a rakouská hudba.

Jana Michálková

Obnova kostela ve Vidhoscích

Zchátralý barokní kostel sv. Martina ve Vidhoscích u Podbořan na Lounsku se pomalu vrací k životu. Do záchranu této kulturní památky se aktivně zapojilo místní Sdružení přátel kostela sv. Martina vedené Františkem Černíkem starším. Jeho rodina je spjata s tímto krajem několika generacemi. Hospodařit tu začala před téměř sto lety.

„Mám vztah a úctu ke starým věcem a věřím, že se má vše, co jde opravit, zachovat pro další generace,“ říká František Černík, hospodář, který se nechtěl smířit s tím, že by z kostela, který se nachází v blízkosti rodinného statku, nakonec mohly zbyť jen ruiny. Před jedenácti lety se ho proto rozhodl zachránit. Objekt byl ve špatném technickém stavu, v roce 2005 se dokonce zřítíla část kostelní věže.

Jana Michálková

Dnes je dostavěná, kostel má novou střechu, novou cibulovou bání, nová okna ve věži, nové vchodové dveře, omítky ve věži, nový strop v sakristii, provedenou elektroinstalaci, nové hodiny, zrestaurované varhany, opravena byla i pobořená venkovní zeď. „Finanční prostředky se snažíme získávat od různých fondů, nadací, ale přispívají také místní firmy,“ vysvětluje František Černík s tím, že další opravy budou probíhat podle finančních možností. V průběhu obnovy kostel přešel do vlastnictví města Vroutek, mobiliář zůstal majetkem církve. Po letech byl opět otevřen, při slavnosti 25. června jej požehnal litoměřický biskup Jan Baxant.

„Kostelík je sice malý, nicméně pro obec s devadesáti obyvateli důležitý, protože tvoří její srdce. Mám k němu citový vztah, neboť svého času v něm moje maminka se svou

sestrou hrály na varhany a zpívaly při nedělních bohoslužbách, jak znám z vyprávění maminky. Po mši k nám vždy přicházel pan farář na nedělní oběd. Vzpomínala na ty časy s láskou. Bylo to před válkou a krátce po ní,“ popisuje František Černík. Statek, který jeho prarodiče zakoupili ve Vidhoscích v roce 1927, musela rodina nedobrovolně opustit dvakrát. Poprvé v době 2. světové války, kdy byla nucena odstěhovat se do vnitrozemí, podruhé po jeho znárodnění v roce 1949. Na návrat čekala více než 40 let. Dnes se tu snaží navázat na jeho věhlas a dobré jméno z dob první republiky.

„Do budoucna plánujeme, že se do kostela vrátí příležitostně bohoslužby – bude-li zájem, ovšem varhanní koncerty by tu měly být minimálně dvakrát ročně. Víme, že o ně je velký zájem,“ dodal František Černík.

V sobotu 12. listopadu od 14 hodin proběhne v kostele „Svatomartinský koncert“, po němž bude následovat prezentace obnoveného barokního nástroje.

Biskup Jan Baxant vysvětil nového jáhna

Litoměřický biskup Jan Baxant vysvětil nového jáhna. Slavnost se konala v neděli 8. května v Holešově u Kroměříže, ve městě, odkud bohoslovec studující za litoměřic-

Skrze modlitbu a vzkládání rukou litoměřického biskupa Jana Baxanta přijal jáhenské svěcení bohoslovec Pavel Michalec. Foto Marek Novák/Člověk a víra

kou diecézi pochází. „Před vstupem do semináře jsem sedm let pracoval u policie. Vystudoval jsem Policejní akademii v Praze a následně vyučoval kriminalistiku na Vyšší a střední policejní škole v Holešově. Jsem konvertita, v Boha jsem uvěřil během studií na střední škole. Pokřtěný jsem byl v roce 2003. O pár let později mě stále častěji provázela otázka, jestli mě Pán nevolá někam jinam. Začal jsem pocítovat touhu stát se knězem a rovnou mě to neodolatelně táhlo do litoměřické diecéze,“ popisuje svoji cestu ke službě církve Pavel Michalec, nový jáhen litoměřické diecéze. Od 1. července bude vykonávat jáhenskou službu v Liberci.

Jana Michálková

Celorepubliková misijní pouť letos probíhala v Jablonném v Podještědí

Jablonné v Podještědí se stalo 14. května místem setkání těch, kteří podporují misijní dílo. Konala se tu 14. celostátní misijní pouť a misijní den dětí. Mezi jejími účastníky byli především misionáři a podporovatelé misii z litoměřické, českobudějovické a hradecké diecéze. „Vytváříme společenství, kde se sdílí zkušenosti a zážitky z toho, co se děje ve farnostech, kam člověk zacílí svoji pomoc, jaké jsou jeho radosti, a samozřejmě tu dobíjíme baterky,“ říká o smyslu setkání národní ředitel Papežských misijních děl (PMD) v České republice Leoš Halbrštát.

Nejpočetnější skupinou tu byly děti, které pomáhají misijnímu dílu prostřednictvím misijních klubek. Cestu dlouhou tři sta kilometrů absolvovali například malí misionáři z Českých Budějovic. Ti na sever Čech, do místa posledního odpočinku svatě Zdislavy, hlavní patronky litoměřické diecéze, putovali v doprovodu sester Nejsvětější Svátosti. „Misijní klubko máme přibližně šest let. Navštěvujeme s dětmi různá misijní setkání, aby měly zpětnou vazbu a viděly, že nejsou jediným misijním klubkem, které funguje, aby se setkaly s dětmi z jiných klubek a povzbudily se pro misijní činnost. Vidíme, že je tato setkání inspirují a podněcují k další činnosti a větší horlivosti,“ říká setra Jana. „Mně osobně to přináší velkou radost, protože se snažíme, aby děti byly správnými křesťany, radostným srdcem, a k tomu, řekla bych, tyto misijní poutě přispívají,“ dodala.

Po mši svaté, jejímž hlavním celebrantem byl bývalý národní ředitel PMD v ČR P. Jiří Šlégr, mohli poutníci vybírat z pestrého programu. Děti se zapojovaly především do tvořivých dílniček a sportovních aktivit. Ty pro ně zajišťovala „domácí“ misijní klubka – z Litoměřic, Semil, Frýdlantu a Ústí nad Labem.

Jako zdroj nápadů, rad a tipů tu například fungovaly dílničky, kde děti vytvářely z ovčí vlny dekorativní figurky nebo kde ubrouskovou technikou dekorovali kameny. Výrobky dětských rukou jsou určeny pro prodej na misijních jarmarcích, výtěžek z nich pak putuje na projekty PMD dětí. V tomto případě na pomoc chudým dětem na Filipínách.

Prostřednictvím PMD může konkrétní projekty podpořit každý a kdykoliv v roce. Letos bylo PMD v ČR přiděleno 112 projektů ve 13 zemích světa. Jejich přehled a bližší informace jsou uvedeny na www.missio.cz

Jana Michálková
Foto na straně 23

Saletini letos slaví. V litoměřické diecézi působí dvacet let

Mariánské poutní místo Bozkov na Semilsku je už 20 let spojeno s Misionáři saletiny. Za léta, která tu ve službě strávili, děkovali při slavnosti, která se konala v tamním kostele Navštívení Panny Marie Královny hor 4. června.

Za účasti mnoha poutníků z Čech i Polska, za účasti litoměřického biskupa Jana Baxanta a diecézních kněží, a za účasti zástupců Kong-

regace Misionářů Matky Boží z La Salette a spolubratrů z Grenoblu, Říma a Krakova tu slavili děkovnou mši svatou všichni ti saletini, kteří působí nebo v uplynulých dvaceti letech v Čechách působili. Generální provinciál kongregace spolubratřím adresoval požehnání papeže Františka a v dopise zdůraznil, že chválit Pána Boha celým svým životem současně znamená mít rád lidi, protože bez toho bychom nemohli být pravými následovníky Kristovými.

První saletini přišli do České republiky z Polska v srpnu 1995. Začínali v Mladé Boleslavi, o rok později jim byla svěřena litoměřickým biskupem Josefem Koučkem tehdy neobsazená farnost v Bozkově. Farářem tu byl jmenován P. Jan Jucha MS, dnes „služebně nejstarší“ saletin v litoměřické diecézi. V současné době působí v litoměřické diecézi pět těchto řeholníků. Ve správě mají farní obvody Bozkov, Železný Brod a Mělník. Několik let ale působili také ve farnosti Mladá Vožice u Tábora. V Bozkově, kde mají svůj řeholní dům, pořádají setkání a vedou exercicie.

„Bozkov nám byl, podle mého mínění, předurčen. Na kostelní věži je totiž kříž a na konci jeho ramen kladivo a kleště. To je znak naší kongregace – Matka Boží nás zve, abychom zvolili mezi kladivem, symbolem hříchu, který ukřižoval a neustále ukřižovává Ježíše, a kleštěmi, symbolem obrácení a osvobození od utrpení. Tento kříž dostatečně mluví o tom, čím je poselství z La Salety. Myslím, že o tom nikdo nevěděl, nikdo si to s námi nespojil, ani náš provinciál ani biskup Josef, a já jsem to považoval za naprostý zázrak a naprosté stoprocentní vyslyšení modliteb místních věřících, kteří se padesát let modlili za příchod řeholníků na toto poutní místo,“ popsal své začátky v Bozkově P. Jan Jucha. „Bozkov byl místem setkávání už za působení kněze Josefa Hofmana, který byl velkým ctitelem Panny Marie a v roce 1937 se zúčastnil pouti do La Salety. Pobyl zde také Mons. Antonín Stříž, který napsal knížku o La Salettě, s Bozkovem byl také spojený básník Jan Zahradníček, který napsal báseň La Saletta. Takže toto místo jako by bylo pro nás připravené. Žasnul jsem, jak to všechno dovede Boží prozřetelnost řídit,“ dodal.

Přítomnost saletinů v Bozkově bude připomínat i nové kamenné sousoší Panny Marie z La Salety s dětmi,

kterým se v roce 1846 zjevila, aby předala své poselství. Dílo Ondřeje Sklenáře při slavnosti požehnal biskup Jan Baxant.

Farnici si služby otců saletinů cení. „Jsou výborní – obětaví, otevření, chvála a díky jim za jejich službu,“ zaznělo tu při slavnosti z mnoha úst. Své poděkování pojalí originálně – celé místní komunitě předali poukázku na let balonem.

Jana Michálková
Foto na straně 23

Školačka získala cenu za mimořádný počin

Město Jablonec nad Nisou ocenilo nadané děti místních základních a středních škol. Cenu za výborné výsledky ve sportu, studiu, umění a za mimořádný počin získalo 35 dětí. Jednou z nich je i Adéla Tichá, žákyně 6. třídy katolické Základní školy Antonína Bratřovského, která spolu s dalšími třemi dětmi získala ocenění za mimořádný počin. Po celý školní rok ze své vlastní vůle, velmi zodpovědně a nezištně pomáhala své spolužačce, která je s vážným tělesným postižením trvale upoutána na vozíku.

Obě děvčata přišla na ZŠ Ant. Bratřovského v loňském roce, kdy se tu nově formoval 6. ročník. „Nejsme škola bezbariérová, ale nezaváhali jsme ani na chvíli, že bychom Adélku na naši školu nepřijali. Druhá Adélka je jako její anděl strážný. Každý den ji ve škole doprovází a její příklad přátelství a spolupráce je obohacující nejenom pro celou třídu a pro žáky celé školy, ale i pro nás – pro dospělé, pro učitele. Dává nám to sílu a jsme na ni velmi hrdí,“ poukazuje ředitelka školy Janina Křimská.

„Učí se mi tu dobře. Nemám ráda, když ze mě někdo dělá chudinku, a tady mě berou normálně, takže jsem tu velmi ráda,“ svěřila se zdravotně handicapovaná žačka. „Jsem ale vděčná za to, že mám kamarádku, která mi se vším pomůže,“ dodává.

Ceny pro nadané žáky a studenty rozdávalo město Jablonec poprvé. Mají podobu jablka, v němž je skrytý skleněný kámen od společnosti Preciosa – symbolizující rodící se talent nebo hrdinu. Slavnost se konala 15. června v prostorách městského divadla. Každá ze zdejších škol mohla nominovat dva žáky, studenty. Druhou nominovanou za ZŠ Ant. Bratřovského byla Klára Blahoutová, která získala ocenění za své studijní úspěchy.

Jana Michálková

Hlavní pouť ke svatě Zdislavě

V sobotu 28. května se v Jablonném v Podještědí konala hlavní pouť ke sv. Zdislavě. Diecézní mši svatou celebrou biskup Mons. Jan Baxant. Bazilika byla zcela zaplněna, pro přímluvu a pomoc připutovalo ke sv. Zdislavě mnoho rodin s dětmi. Otec biskup v kázání promluvil o svěťci jako léčitelce, která léčila nemocné s úctou a láskou. Řekl, že i my můžeme pomáhat, šířit pokoj a naslouchat potřebným.

Mši svatou dominikánské rodiny celebrou nuncijs Mons. Giuseppe Leansa. Všem přítomným předal pozdravy Svatého otce Františka a ve svém kázání promluvil o životě svěťce a poté se zaměřil na to, v čem se sv. Zdislava projevovala jako statečná žena. Vyzdvihl zvláště tři aspekty: její lásku k Bohu, silný vztah k rodině a starostlivost o trpícího bližního.

Po závěrečném požehnání si poutníci mohli prohlédnout tři výstavy, probíhající v areálu kláštera: práce dětí na téma Svatá Zdislava – matka, výstavu celoživotního díla sestry Česlavy Talafantové OP Hold svatě Zdislavě a výstavu k osmistému výročí založení řádu dominikánů.

Odpoledne se mohli věřící společně pomodlit nešpory před Nejsvětější svátostí a zpovědníci byli poutníkům k dispozici celé dopoledne. Po celý den byla v bazilice také zpřístupněna krypta, aby poutníci mohli pokleknout přímo u hrobu sv. Zdislavy a zde v tichu předložit svěťci své prosby.

Zuzana Adamová

Shalom v říši divů

V hlavní poutní den farnosti Jablonné v Podještědí mohli poutníci zhlédnout představení farního divadelního souboru Bří v hábitu Shalom v říši divů. Konalo se v místních mokřadech. Dříve zde bývala skládka, ale od roku 2005, kdy toto místo získala organizace Čmelák, se zde udála, v rámci projektu Lidé pomáhají mokřadům – mokřady pomáhají lidem, neuvěřitelná proměna. Dnes se tu můžete těšit z krásného přírodního parku, pozorovat vodní ptáky a žáby a kochat se pohledem na rozkvetlé louky. Na zámku Falkenburk, který je mokřady obklopen, je dnes dětský domov. Zdejší děti se zapojily jak do téměř deset let trvajících úprav okolí zámku, tak do divadelního představení, které se odehrávalo zde v přírodě. Divadelní aktivity v této farnosti vede v rámci Centra

svatě Zdislavy Mgr. Bára Spalová, Ph.D., jejíž rodina tvoří živé srdce této farnosti.

Shalom a veverka. Foto Zuzana Adamová

Do představení Shalom v říši divů se zapojilo více než dvacet dětí. Tvořily tři taneční uskupení kolem hlavní postavy Shalom, jejíž představitelka přirozeně ztvárňovala dívku na prahu dospělosti, které se nechce opustit barevný dětský svět. Představení doprovázela živá hudba, kterou interpretovali mladí lidé. Bylo krásným zakončením poutní slavnosti.

Zuzana Adamová

Železnobrodská Svatojánská pouť

V sobotu 21. května jsme se vydali do Železného Brodu, kde se v kapli svatého Jana Nepomuckého postavě na kopci nad městem konala – jako každý rok – poutní bohoslužba. Kaple byla postavena v 18. století, o století později si zde zřídil rod Fours-Walderode rodinnou hrobku. V době totality byla zničena do té míry, že se uvažovalo o její demolicí. Ale nakonec také ona, jako mnoho jiných zničených sakrálních památek, našla lidi, kterým nebyl její osud lhostejný. Základní hnací silou oprav se od roku 1993 stali manželé Ludmila Infeldová a Martin Tomešek. Dnes se v kapli konají několikrát do roka výstavy a koncerty a letos zde proběhla po dvacáté obnovená Svatojánská pouť. Jak nám bylo předem doporučeno, oblékli jsme si pro tuto příležitost lidové kroje. A opravdu, mnoho věřících sem doputovalo v různých krojích, což tento sváteční den ještě více ozvláštnilo. Mši svatou celebrou Mons. Tomáš Halík, který mívá v rámci Křesťanské akademie každoročně v pátek večer v Železném Brodě přednášku a poté v sobotu slouží mši svatou zde v kapli sv. Jana

Zuzana Adamová

Nepomuckého, s místním názvem Na poušti. Koncelebroval zdejší duchovní otec P. Jan Jucha a při oltáři sloužil také jáhen Jan Hrubý z Újezdu pod Troskami a ministranti. Kaple byla zaplněna do posledního místa, lidé stáli i venku. Mons. Tomáš Halík promluvil při kázání o sv. Janu Nepomuckém, který byl knězem statečným a nedal se pohnout světskou mocí k tomu, aby porušil příkaz mlčenlivosti, který přijal se svým kněžským svěcením. Dále poukázal na fakt, že podle sociologických výzkumů je vzhledem k Evropě v naší zemi nejnižší míra důvěry ať mezi lidmi či k úřadům. Zdůraznil, že hlubinným základem živé víry je právě důvěra. Důvěra ve smysl našeho konání, i když nevidíme jeho plody okamžitě, důvěra v to, že vždy má velkou cenu jednat podle svého svědomí, i když to nemusí přinášet výhody, a nakonec i důvěra, že to, co se děje kolem nás, je v Božím plánu a že tedy nemusíme propadat strachu nebo přílišným obavám, i když se nám všechno někdy jeví černě. Že i když je celková nálada ve společnosti opravdu špatná, my křesťané bychom měli čerpat z hlubin naší víry a vnášet světlo tam, kde převládá tma.

Zvlášť pro tuto poutní mši zkomponoval dirigent zdejšího sboru, pan Bohuslav Lédl, Missu solemnis, skladbu pro smíšený sbor, soprán, bas, trubku, tympány a varhany, která zde zazněla v premiéře. V kapli bylo možné si také prohlédnout výstavu z tvorby Anny Polanské. Po závěrečném požehnání jsme vyšli před kapli, kde místní připravili občerstvení a nabízelí ke koupi drobné předměty vlastní výroby, přičemž výtěžek z prodeje byl věnován na opravy kaple. Železnobrodští skauti připravili pro děti různé atrakce a soutěže. Hrál se divadlo, zpívalo se a z moravského Slováčka přijela i cimbálová muzika. A protože počasí letošní pouti přálo, lidé zde pobýli do pozdních odpoledních hodin.

Zuzana Adamová

Noc kostelů oslovila tisíce lidí

V pátek 10. června probíhala Noc kostelů. Nabídka setkat se s křesťanstvím a církvemi prostřednictvím rozhovoru, hudby, umění a zážitku přijaly tisíce lidí. „Je to příjemná akce, člověk se může pozastavit a zklidnit. Obcházíme postupně několik kostelů a na jejich návštěvu se těšíme. Z programů předem nevybíráme, necháváme se překvapit,“ řekl před kostelem sv. Ludmily v Litoměřicích Jakub Špic, vozičkář, který si večerní prohlídku církevních objektů nenechal ujít už potřetí. V Litoměřicích mohl vybrat ze 14 míst. Napočítáno v nich bylo na osm tisíc návštěvnických vstupů.

V menších obcích měla Noc kostelů atmosféru rodinných setkání. Do obnoveného kostela v Otvicích zavítalo 16 lidí, v Kravařích 17, do Strupčic, Drchlavy nebo Blíževčedel něco málo přes dvě desítky. Z 65 lidí, kteří například dorazili do Filipova, jich byla jedna třetina z Německa.

Hoštka u Štětí byla jedním z míst, kde Noc kostelů probíhala poprvé. Otevřen byl jak kostel sv. Otmar, tak mariánská kaple. „Do každého z nich přišlo víc než dvě stě lidí – na toto městečko velký úspěch! V každou celou hodinu od 16 hodin do půlnoci začínalo povídání o kostele: o jeho svěťcích, o Panně Marii, o nástrojných malbách s citáty z biblické knihy Píseň písní, o andělech, o šípku Boží lásky zasazeném do srdce svatě Terezie z Avily cherubem... Nejméně jsem mluvila 33 minut, nejdéle něco málo přes hodinu, podle toho, jak vnímavé bylo publikum. A že vnímavé bylo!!! Hodinu před půlnocí přišlo tolik lidí, že v lavicích téměř nezbylo místo. Valná většina přichozích byli lidé nevěřící. Velkou radost jsem měla ze skupinky osmi školáků, kteří dorazili v houfku a naslouchali pozorně a s takovou uctivostí, že jsem si přála smět je zase někdy potkat,“ popsala průběh večera Vlasta Klekerová.

Litoměřická diecéze se připojila k mezinárodnímu ekumenickému projektu Noc kostelů posedmý. Na jejím území bylo pro veřejnost

zpřístupněno 206 kostelů, kaplí a modliteben. Ve 179 z nich bylo napočítáno 32 427 návštěvnických vstupů (tj. údaj známý k uzavěrce čísla).

Ze dvou stovek přihlášených objektů jich bylo více než 150 římskokatolických. Ostatní objekty tu otevřelo dalších deset církví (Církev československá husitská, Církev Křesťanská společenství, Českobratrská církev evangelická, Bratrská jednota baptistů, Apoštolská církev, Církev bratrská, Evangelická církev metodistická, Jednota bratrská, Právoslavná církev a Církev adventistů sedmého dne). Na více než 30 místech probíhala Noc kostelů poprvé.

Návštěvníci měli zdarma k dispozici brožury s jednotlivými objekty a programy, které jim zároveň sloužily jako poutnické pasy, na památku si mohli odnést pohlednice, zápalkami s logem akce pak zapálit svíčku za svoje blízké. „Pro děti jsme připravili pexeso s obrázky kostelů a kaplí zapojených v naší diecézi do Noci kostelů. Tematicky navazuje na pexeso vydané v předchozích třech letech. A dále čokolády a pastelky s logem Noci kostelů,“ uvedla Kristýna Solníčková, hlavní koordinátorka akce v litoměřické diecézi. Finanční příspěvek na tvorbu propagačních materiálů v letošním roce poskytlo Ministerstvo kultury ČR, Ústecký kraj, Liberecký kraj a Středočeský kraj.

V rámci Noci kostelů byly v naší diecézi i letos vyhlášeny dvě soutěže – výtvarná a fotografická. Ceny pro vítěze věnovaly společnosti Český porcelán, a. s., Kítl, s. r. o. a ZOO Liberec. Předány budou biskupem Janem Baxantem při setkání 30. září v biskupské rezidenci v Litoměřicích.

V roce 2010, kdy se litoměřická diecéze připojila k Noci kostelů poprvé, bylo na jejím území otevřeno celkem 65 církevních objektů, ve kterých bylo napočítáno na 11 tisíc návštěvnických vstupů. V loňském roce to bylo již 202 objektů s přibližně 31 tisíci návštěvnickými vstupy.

Jana Michálková

Noc kostelů v Křešicích-Zahořanech: Benefice na záchranu kostela

Jeden z kostelů stojí poblíž Labe a při každé větší povodni je pravidelně zaplavován. Druhý stojí na návrší nad řekou a již v průběhu 19. století se na něm objevily první statické závady. Přesto mají oba něco společného. Dva kostely –

v Křešicích a Zahořanech, vzdálené od sebe odhadem jeden kilometr, spojil benefiční koncert při letošní Noci kostelů.

Akci pořádal spolek Pro Zahořany. Z výtěžku podobných akcí podporují členové sdružení záchranu zahořanského kostela Nejsvětější Trojice, který je kvůli havarijnímu stavu uzavřen. Celý výtěžek z dobrovolného vstupného byl vložen na účet veřejné sbírky na záchranu kostela nazvané „Zahořanský kohout“.

Kostel v Zahořanech je dlouhodobě nevyužívaný. Je jednou z prvních barokních staveb v severních Čechách. První statické závady se na něm objevily již v průběhu 19. století. V 90. letech 20. století byla obnovena jeho střecha. Rekonstrukce krovu začala v roce 2014. Pokud má být kostel zachráněn, vyžádá si tato obnova opravy za desítky milionů korun.

„Jsme přesvědčeni, že kostel Nejsvětější Trojice má význam nejen jako místo pro církevní obřady, ale také jako působivá stavba, která krásně návrší nad řekou Labe. Je jednou z prvních barokních staveb v severních Čechách, navíc neobvykle řešen s oddělenou kostelní lodí a samostatnou zvonící. Pro svou historickou i estetickou hod-

Foto Karel Pech

notu má význam nejen pro věřící, ale také pro každého, kdo v okolí žije nebo tudy projíždí a jeho krásu může obdivovat,“ vysvětlují důvody, proč se chtějí o zachování kostela přičinit, členové sdružení.

Na benefičním koncertu v mariánském kostele v Křešicích vystoupily soubory Singing Friends a Syrnin z Litoměřic, pozvání na koncert přijal i litoměřický biskup Jan Baxant. Akci podpořilo 69 návštěvníků v Křešicích a 58 v Zahořanech.

Jana Michálková
Fotogalerie na www.dltm.cz

Diecéze se představila na Katolických dnech v Lipsku

Každé dva roky se nejrůznější nejen katolické subjekty z celého Německa prezentují na Katolických dnech. Jedná se o určitý katolický veletrh a koná se vždy na jiném místě. Letošní Katolické dny byly jubilejní, již sté, a konaly se ve dnech 25. až 29. května v saském Lipsku, tedy u sousedů, v diecézi Drážďany-Míšeň. Drážďanská diecéze pozvala litoměřickou diecézi, jakožto svou partnerskou diecézi, k účasti na

kteří museli opustit Kamenický Šenov. Školy jsou v kontaktu a spolupracují. Velkou radost jsme udělali paní, která se mezi řeči zmínila, že před lety navštívila Litoměřice a někdo jí říkal o muzeu českého granátu. Bohužel ztratila adresu a nemohla najít informaci ani na internetu. Když jsme jí dali letáček o třebeňickém muzeu českého granátu, ihned se o svou radost běžela podělit s dcerou a celé nadšené už plánují výlet do Třebeňic. Spousta lidí navštívila litoměřický stánek s tím, že mají v Čechách přátele nebo k nám jezdívali či jezdí na dovolenou. Mnozí z návštěvníků vzpomínali či se ptali na konkrétní osoby, především na kněze, a na města a obce. Častým tématem hovorů byly také vztahy mezi církvemi a státem nebo počty věřících a katolíků.

Základní údaje o diecézi, poutních místech, diecézních patronách, práci charity či o partnerství s německými diecézemi byly patrné už z informačních bannerů vystavených ve stánku. K dispozici byly propagační materiály o poutních místech, významných církevních památkách, turistických zajímavostech, diecézních projektech (např. Noc kostelů) či církevních školách. Návštěvníci mohli ochutnat tzv. Apfelschorle, mošt z jablek vypěstovaných v sadech ležících na hranicích litoměřické a královéhradecké diecéze s perlivou vodou z Českého ráje.

Napsali jste...

Součástí Katolických dnů však nejsou pouze stánky, ve kterých se představují diecéze, nejrůznější řády, organizace apod. a které v Lipsku byly rozesety po celém historickém centru. Bohatý duchovní i kulturní program probíhal kromě kostelů a přednáškových sálů také na mnoha venkovních pódii. Z nabízených produkcí lze uvést například vystoupení Oblastní charity Šluknov nebo sobotní prezentaci Biskupství litoměřického, která byla pojata v duchu knihy libereckého rodáka Otfrieda Preußlera Útěk do Egypta, když za oněch svatých časů cesta z Betléma do Egypta vedla přes Království české, a to též přes litoměřickou diecézi.

Biskupství litoměřické se účastnilo Katolických dnů podruhé. Poprvé to bylo před dvěma lety v bavorském Řezně.

Katolické dny jsou příležitostí vidět a zažít opravdu mnohé a jak tým, který Biskupství litoměřické v Lipsku prezentoval, tak hosté litoměřického stánku mohou jejich návštěvu jen do-

poručit. Třeba již příští konané v roce 2018 v severoněmeckém Münsteru.

Jana Hovorková

Mladí z Mladé Boleslavi

Když někdy ve středu ráno nebudete moci dospat a vydáte se na procházku nebo půjdete příliš brzo do práce nebo školy starší částí Mladé Boleslavi, možná vás překvapí, že z prázdného a zamčeného kostela uslyšíte někdy ospalé, jindy nadšené oslavování Pána. Vezmete za kliku a zjistíte, že mohutné dveře povolují, a pak se připojíte ke skupince mladých, které spojuje modlitba breviáře. Po invokatoriu následuje kapitola z Úvodu do zbožného života (František Saleský), kterou střídá písnička a ranní chvály. Kromě pocitu krásného startu do nového dne si nakonec každý odnáší i kartičku se slovem na ten den. To je naše společná středeční středoškolská modlitba, povzbuzení uprostřed týdne a zdroj nové energie.

Tradiční společenství mládeže je ale v pátek. Je velmi různorodé a pokaždé se děje něco jiného. Po mši svaté společně večeříme a potom pokračujeme tématem, které připraví někdo z nás nebo kaplan P. Štěpán. Nedávno jsme měli prezentaci na téma Time management, jindy se zase dozvídáme více o liturgii či katechismu. Téma potom přechází v obohacující diskusi.

Společně ale nezůstává jen na mlado-boleslavské faře. Tento rok se většina z nás chystá na celosvětové setkání mládeže v Krakově, kde bychom se měli setkat i se Svatým otcem – papežem Františkem. Pár z nás nosí jako originální reklamu tričko, které dotyčným i ostatním připomíná letní očekávané setkání.

Jednou z nejzajímavějších akcí „společně“ byl výlet do Hradce Králové, jehož program nás utužil ve vzájemné spolupráci: dobrovolně jsme se nechali zavřít do sklepní místnosti, odkud jsme se s využitím indicií a hledaných klíčů museli dostat ven. Pozdě večer se oba tříčlenné týmy shledaly v pokoji a živě si sdělovaly zážitky. Proud dojmů utišila až modlitba kompletáře. V kostele jsme prožili ranní adoraci i mši svatou a též jsme zde prošli branou milosrdenství. Akce nám dodala jistotu, že i v malé skupince toho společně můžeme zvládnout hodně. Budeme ale moc rádi, když se náš počet rozroste.

Rádi bychom vás pozvali na středeční ranní modlitbu – v kostele Nanebevzetí Panny Marie od 7. hodiny ráno i na páteční „společně“, které se schází na faře po večerní mši svaté (od 19. do 22. hodiny).

Anička Hrubá

S Radkem Rejškem

Za památnými varhanami kostelů litoměřické diecéze

Na varhany kostela sv. Martina ve Vidhoscích mám jednu velmi dálnou vzpomínku z mládí. V časech mých gymnazijních studií jsem trávil volný čas dosti odlišně než většina mých vrstevníků. Velmi mě bavilo objíždět kostely a „objevovat“ v nich památné varhany. Jakákoliv literatura byla tehdy nedostupná, k archivním pramenům také nebylo jednoduché se dostat, a tak jsem si ve volný den promyslel trasu,

pozornost silničních kontrol, takže se občas stalo, že jsme další výjezd museli odložit po dobu, než vozidlo opět získalo zpět osvědčení o technické způsobilosti k provozu.

Jednou jsme takto křižovali Podbořanskem, samozřejmě opět bez konkrétního cíle, až jsme stanuli u kostelíka ve Vidhoscích. Zastavili jsme zde z jediného důvodu – dveře byly ote-

hledáváme, a dodala, ať se zde chováme slušně a nehalekáme jak na hřišti (pro naši vzrušenou organologickou debatu zjevně moc pochopení neměla). Až po delším čase se nechala obměkčit a pustila nás na kůr, takže jsme si mohli varhánky prohlédnout zblízka.

V čase se nyní posuneme do současnosti. Varhánky jsou čerstvě zrestaurované Rudolfem Valentou ze Zbraslavi a autorství Johanna Ignáce Schmidta je potvrzeno. Jde o velmi cenný nástroj už z toho důvodu, že v kontextu Schmidtova díla není příliš typický. Přiznám se, že nevím o dalším Schmidtově jedno-manuálovém nástroji, který by byl celý takto vsazen do zábradlí kůru a vzhledově koncipován podle šablony, kterou Schmidt uplatňoval u „zadních“ pozitivů větších dvoumanuálových varhan. Svým způsobem jde asi o unikát. Dále si dovoluji doslova zde ocitovat odstavce o doložitelné historii z restaurátorské zprávy Rudolfa Valenty: *V kostele předcházejícím stávajícímu z roku 1791 stával pozitiv.¹ Po postavení nového kostela byly na jeho kůr roku 1797 přičleny stávající varhany od Ignáce Schmidta z Lokte za 350 zl. a starší zdejší pozitiv oceněný na 50 zl.² Nástroj byl opraven r. 1879, snad F. Gutem z Nového Strašecí, tou dobou činným v Kryrech. V letech 1910–11 nástroj opravil Josef Langenauer z Podbořan³ a r. 1935 Ladislav Hauser.⁴*

Varhany z kostela ve Vidhoscích prošly rukama restaurátora Rudolfa Valenty. Po letech opět zazněly při slavnosti 25. června. Foto František Černík st.

prostudoval jízdní řády z hlediska návaznosti spoju a vyzbrojen fotoaparáttem a primitivním kazetovým magnetofonem, který byl v mých gymnazijních letech výkřikem „západní“ u nás dostupné techniky, vyrazil do terénu. Časem se mi podařilo vytvořit partičku podobně „postižených“ nadšenců, z nichž ten nestarší byl hrdým majitelem otřískaného prorezivělého „emběčka“, které mu ponechal jeho otec na doježdění s podmínkou, že se v něm nezabije (asi jako když matka pilota nabádá syna, ať létá pomalu a nízko). Toto „emběčko“ samozřejmě poutalo

vřené, což svědčilo o tom, že někdo je uvnitř a my se budeme moci podívat na varhany.

Pozvánku na prezentaci varhan naleznete na straně 22

Vstoupili jsme. Již tehdy jsem konstatoval, že kostelík je poněkud „vybydlený“ a že zde pravidelné bohoslužby nejspíš nebudou – před kolika lety to vlastně bylo? Už tehdy byl stav vnitřku kostela žalostný. Postoupili jsme dále do chrámové lodi a otočili se směrem ke kůru. Vydechli jsme překvapením. Spatřili jsme v zábradlí vsazené malé rokokové varhany, nebo naopak – velký rokokový pozitiv. Kdosi z nás pronesl: „Hele, to vypadá na Schmidta!“ A pak se rozvinula horlivá diskuse o tom, zda tyto varhany mohl stavět Ignác Schmidt nebo někdo jiný. „Podle skříně to je jasný Schmidt! Vždyť to má úplně stejně řešená píšťalová pole jako pozitiv jeho varhan v Bochově, Lubech...“ Do naší diskuse se vmísila starší paní, která vyšla ze sakristie. Vznela přísný dotaz, co v kostele po-

Je dobře, že se tento malý, ale jedinečný nástroj podařilo zachránit. Hodnota varhan totiž nespočívá v jejich velikosti, měřítka jsou zde dosti odlišná. Shodou okolností jedno z předcházejících čísel Zdislavy bylo věnováno varhanám farního kostela sv. Petra a Pavla v Březně u Chomutova, které jsou naopak největším známým dochovaným Schmidtovým nástrojem a v tomto pojednání jsou uvedeny i další skutečnosti týkající se tohoto varhanáře a jeho nástrojů, takže z prostorových důvodů je zde nebudu již opakovat.

Radek Rejšek,
diecézní organolog a kampanolog

¹ Národní archiv (dále NA) Praha, fond Archiv pražského arcibiskupství (dále APA), kostelní inventáře, kart. 2410.

² NA Praha, fond České gubernium, kart. 4715, spisy, inv. č. 2394, sign. 133/60; V. ŠLAJCH, Die Elbogener Orgelbauschule, Regensburg 1992, s. 82–83.

³ NA Praha, fond ZÚ 1914–16, Katastr varhan

⁴ SOkA Louny, fond Archiv města Žatec, inv.č. 1841, kart. 761. Hauserův seznam prací přiložený k nabídce opravy varhan z r. 1935.

Zahraniční aktivity a činnost charity na Katolických dnech v Lipsku představili i kolegyně Oblastní charity Most. Foto Kristýna Solníčková

Katolických dnech, jejichž byla hostitelem. Toto milé pozvání jsme rádi přijali.

Ve stánku na tzv. Kirchenmeile v historickém centru města byl návštěvníkům k dispozici čtyřčlenný tým Biskupství litoměřického a řada hostů. Mezi nimi byli litoměřický generální vikář P. Stanislav Příbyl, P. Vilém Marek Štěpán, který působí v Liběšicích u Žatce, zástupci charity paní Eva Čenkovičová a Brigita Janovská (obě z Oblastní charity Most), paní Evelin Maria Habel a Kamila M. Svobodová (obě z Oblastní charity Šluknov) a dále též přátelé litoměřické diecéze z Německa pan Alois Hofmann z Fuldy a pan Gerhard Rott z Biskupství Eichstätt. Jak tým z Biskupství, tak hosté s návštěvníky neformálně hovořili o tom, co je zajímavé. Přicházela spousta lidí, kteří se do Lipska vypravili z nejrůznějších koutů Německa. Ti, kteří se na území litoměřické diecéze narodili a vzpomínají, ti, kteří už naši diecézi či jinou část České republiky navštívili a mají zájem opět přijet, i ti, kteří o nás zatím nic bližšího nevěděli.

Návštěvníci našeho stánku se často zajímali o poutní místa, kupříkladu velmi zmiňovaný byl Filipov, nebo o nabídku ubytování. Vyslechli jsme řadu příběhů. Zastavila se u nás například starší žena, která se narodila v Duchcově a celý život žije v Německu, doprovázená paní, jejíž maminka byla Češka. Mluvili jsme tu s pánem, který působí na sklářské škole. Ta byla po válce založena v Německu lidmi,

Oblastní charita Teplice, stejně jako ostatní charity, nabízí svou pomoc lidem, kteří si sami pomoci nedovedou. Mezi její klienty patří nejčastěji matky s dětmi, ale také jiní, všem pomáhá prostřednictvím svých služeb a projektů. Provozuje azylový dům pro matky s dětmi Agapé, sociálně aktivizační služby pro rodiny Agapé II. a občanskou poradnu. Představením jednotlivých aktivit a hlavně pomocí fotografií vám zkusíme přiblížit její záslužnou, smysluplnou a obětavou činnost.

Canisterapie v azylovém domě Agapé

Již od roku 2013 navštěvuje charitní zařízení společnost PAC, která pravidelně pořádá pro klientky služeb a jejich děti canisterapii. Canisterapií se rozumí léčebný kontakt psa a člověka. Pes už svou přítomností dokáže vyvolat dobrou náladu i tam, kde je jí nedostatek, a v azylových zařízeních je jí nedostatek často. Canisterapie přispívá k rozvoji hrubé i jemné motoriky, podněcuje komunikaci, rozvoj orientace v prostoru, nácvik koncentrace, rozvíjí citovou složku, prostě vše, co je nejen u dětí z azylových domů potřeba. Psi podněcují ke hře a pohybu, mají veliký vliv na psychiku a přispívají k duševní rovnováze.

Canisterapie v azylovém domě

Děti a matky se s pejsky mohou mazlit, hladit je a vyčesávat. Velmi oblíbenou činností je odchod psů s dětmi za dveře, kdy někdo schová jejich oblíbenou hračku, míček nebo pamlsek a pejskové

Práce dětí pod vedením speciálního pedagoga

následně musí hledat. Tým terapeutek také pokaždé vymyslí nová témata, která pomáhají při řešení aktuálních situací klientek azylového domu. Ať už jde o zdravý životní styl, zdravotní prohlídky či šikanu. Spoustu legrace si užijí také při házení míčku, při přetahování silného provazu nebo dalších hrách. Děti se tímto učí říkat psům jednoduché povely, ale hlavně jim toto setkání přináší radost, uvolnění, zklidnění, zlepšení fyzické kondice a dobrou náladu.

Práce s hyperaktivními dětmi

V azylovém domě nezřídka žijí děti s nejrůznějšími poruchami. V Agapé pracuje speciální pedagožka PhDr. Vlasta Beč-

ková, která se specializuje především na práci s dětmi s diagnózou hyperaktivity.

Na téma *Co je to vlastně hyperaktivita?* probíhají v azylovém domě přednášky i praktické ukázky činností, které jsou určeny zejména matkám těchto dětí, ale nejsou výjimkou i ukázky pro širokou veřejnost, a to při dni otevřených dveří.

Někdy je velmi složité rozlišit, kdy je dítě jen neklidné a kdy se již jedná o hyperaktivitu, za kterou se mnohdy schovávají pouze špatné výchovné metody rodiny. Projevy hyperaktivity se dají vysledovat již od útlého dětství, děti jsou výrazně aktivnější než jejich vrstevníci, nedokáží se soustředit, ale často se přidávají mnohé další potíže. Úzká spolupráce se speciálně pedagogickým centrem v Teplicích pomáhá včas určit případnou diagnózu a následně s dítětem cíleně pracovat. V azylovém domě se zaměřují především na rozvoj pozornosti, paměti, sluchového a zrakového vnímání, jemné i hrubé motoriky, probíhají kurzy grafomotoriky. Intenzivní péče je věnována také emocím

Aktivita maminek v rámci projektu MADE BY

a chování dětí. Dvakrát v týdnu probíhá doučování dětí se specifickými poruchami učení, kam patří dyslexie, dysgrafie, dysortografie nebo také dyspraxie.

Působení speciálního pedagoga v azylovém domě je nezbytné. Odborná terapeutická péče napomáhá k viditelnému zlepšování stavu dětí a k následné radosti maminek.

Den u koní

Několikrát za rok vyráží pracovníci azylového domu a maminky s dětmi za koňmi do sdružení Stáj u Anušky.

Zde se maminky a děti seznamují s prací na farmě, pečují o koně, ale i jinými domácimi zvířaty. Stáj u Anušky se věnuje práci s dětmi, které mají rády přírodu a zvířata. Dobrovolníci sdružení se sna-

ží předávat léty získané zkušenosti a vědomosti mladším generacím, které mají stejné zájmy a rádi by našli nové kamarády. Děti z azylového domu se tak zde mohou setkávat s dětmi z jiného prostředí, získávají nové zkušenosti a mají možnost svést se na koni, sbírat vajíčka, kydat hnůj a krmit koně, což je pro děti z „azylu“ nenahraditelná zkušenost.

Vaření v azylovém domě Agapé

Matky, které jsou ubytované v azylovém domě, mohou během pobytu navštěvovat kurzy vaření. Letos se zaměřily na vaření zdravých pokrmů. Naučily se již mnoho netradičních jídel z pohanky, jáhel, celozrnné mouky a dalších zdravých surovin. Originální řešení našli pracovníci azylového domu v případě, že maminky nemají k dispozici váhu a většinu receptů převádí do takzvaných hrníčkových receptů, tak mohou maminky recept uvařit i bez vážení. Tuto aktivitu si užívají nejen maminky, ale

i děti, které milují nejvíce pečeni.

Projekt MADE BY

V září loňského roku se azylový dům zapojil do projektu Nadace Terezy Maxové dětem MADE BY, který dává matkám šanci opět se postavit na vlastní nohy. Díky projektu se mohou maminky pravidelně vzdělávat ve finanční gramotnosti a postupně získávat povědomí o nejrůznějších situacích, na které je třeba si dát pozor, včetně návodu a doporučení, jak se jich vyvarovat. Zároveň je kladen důraz na nalezení cesty k uplatnění na trh práce.

Důraz je ale kladen také na praktickou část, během projektu získávají maminky pracovní návyky a zlepšují si jemnou motoriku. Sestavují andělíčky z korálků, učí se šít a šijí nádherné panenky, bačkory (jako symbol domova) a nově i plátěné tašky.

V době od září roku 2015 do května

Pečení baví i děti

roku 2016 se do projektu zapojilo celkem 11 maminek. Díky nadaci Terezy Maxové se maminky společně s dětmi mají také možnost zúčastnit nejrůznějších výletů a akcí.

Karolína Jírová, DiS.
vedoucí sociální práce
Oblastní charita Teplice

Foto archiv Oblastní charity Teplice

NAKLADATELSTVÍ A KNIHKUPECTVÍ PAULÍNKY

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
Objednávky: objednauky@paulinky.cz
Jungmannovo náměstí 18
110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

Kapesní diář na rok 2017

Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty i antifona k žalmu. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku vás uvedou myšlenky papeže Františka z encykliky Laudato si'.
Brož., plastové desky u barové modré a bordó, 144 str., 88 Kč

Liturgický kalendář na rok 2017

Praktické vydání na cesty nebo k vložení do velkých pracovních diářů či vašich Biblí. Každá stránka obsahuje jeden týden. Dny jsou barevně odlišeny podle liturgického období. Obsahuje popis metody lectio divina. Nechybí ani další informace, na které jste zvyklí z předešlých diářů.
Brož., 64 str., 48 Kč

Bruno Forte

Barvy lásky

Autor se obrací na manželské páry a na ty, kteří se na manželství připravují, a představuje jim, jak se jejich vzájemná láska může neustále prohlubovat a růst, když ji budou prožívat podle vzoru Nejsvětější Trojice. Nápadnými fotografiemi ilustrovaná knižka v pevné vazbě může být vhodným dárkem ke svatbě i k výročí svatby.
Váz., celobarevné, 96 str., 249 Kč

Kolektiv autorů

Paulínky v kuchyni

Kuchařka je symbolickým pozváním do komunitní kuchyně sester paulínek, jež prostřednictvím této knihy nabízejí několik vlastních receptů. Jelikož se jedná o sestry misionářky, i recepty pocházejí z různých světových kuchyní, a přitom potřebné ingredience lze zakoupit v českých obchodech. Recepty jsou rozděleny do pěti kategorií: Polévky, Bezmasá jídla, Saláty a přílohy, Jídla z masa, Dezerty. Nejrozsáhlejší je část věnovaná bezmasým pokrmům, salátům a přílohám.
Brož., s fotografiemi, 95 str., 159 Kč

Stormie Omartianová

Síla manželovy modlitby

Další povzbuzení k modlitbě ve vztazích, tentokrát zaměřené na manželovu modlitbu za svou ženu. Po přečtení této knihy si uvědomíte, že když do svého manželství pozvete Boha, i ta nejbezdějnější situace se může změnit k lepšímu.
Brož., 216 str., 199 Kč

Evangelium na každý den 2017

Průvodce pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem. Autory komentářů na rok 2017 jsou čeští autoři (kněží, jáhni, zasvěcené osoby, manželé). Evangelium příslušného dne je uvedeno v plném znění. Nechybí však odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti, svátku či památce daného dne.
Brož., 479 str., 99 Kč

Pozvánky

m
Lípa Musica
mezinárodní hudební festival

15. ročník mezinárodního hudebního festivalu

14. 9. – 10. 11. 2016

Česká Lípa

14. 9. 2016

Klášteřínská bazilika Všech svatých, 19.00 hodin. Lípa Jásá: Česká Sinfonietta. Bence Bogányi – fagot, Clara Dent – hoboj, Pirmin Grehl – flétna (Německo), Radek Baborák – lesní roh, Radek Baborák – dirigent.
Program: W. A. Mozart: Koncertantní symfonie Es dur pro flétnu, hoboj, lesní roh, fagot a orchestr, K. 297B; L. van Beethoven: Symfonie č. 2 D dur, op. 36.

Horní Prysk

18. 9. 2016

Kostel sv. Petra a Pavla, 17.00 hodin. Meditace a monumentalita. Władysław Szymborski – varhany.
Zazní skladby D. Buxtehudeho, J. P. Sweelincka, F. Mendelssohna a dalších autorů.

Zahrádky

19. 9. 2016

Kostel sv. Petra a Pavla, 19.00 hodin. Jen se rozplynout – tradiční koncert při svíčkách.
Trio Arundo a Karel Dohnal – basetový roh jako host. Zazní skladby W. A. Mozarta, B. Martinů a J. S. Bacha.

Česká Lípa

23. 9. 2016

Klášteřínská bazilika Všech svatých, 19.00 hodin. Za hranice možného. Pavel Steidl – kytara.
Zazní skladby N. Paganiniho & L. Legnaniho, J. S. Bacha, F. M. Torroby a dalších autorů.

Litoměřice

24. 9. 2016

Kostel Všech svatých, 20.00 hodin. Ženská záležitost. VocaMe (Německo).

Filipov

25. 9. 2016

Bazilika Panny Marie Pomocnice křesťanů, 17.00 hodin. Ceremony of trumpets. Prague Baroque Trumpets (Marek Zvolánek, Marek Vajo, Jiří Houdek – trubky) & Daniela Valtová Kosinová – varhany.
Zazní skladby J. S. Bacha, M. A. Charpentiera, A. Corelliho a dalších autorů.

Žitava

27. 9. 2016

Kostel sv. Kříže, 19.00 hodin. Kchun. Purgatio: středověká a renesanční inspirace Božskou komedií D. Alighierioho – hymny a zpěvy na téma Tvůrce, smrt, peklo, očištec a ráj. Martin Prokeš – tenor, Marek Šulc – baryton.

Jezvė

28. 9. 2016

Kostel sv. Petra a Pavla, 16.00 hodin. SKETY – a cappella jazz sextet. Zazní spirituály a jazzové inspirace.

Děčín

29. 9. 2016

Knihovni sál zámku, 19.00 hodin. Amarcord: Wolfram Lattke, Robert Pohlers – tenor, Frank Ozimek – bariton, Daniel Knauff, Holger Krause – bas. Evropský romantismus a lidové písně z celého světa. Zazní skladby R. Schumanna, L. Janáčka a dalších autorů.

Doksy

1. 10. 2016

Zámek Doksy, 19.00 hodin. Dialog královského páru. Jana Boušková – harfa, Radek Baborák – lesní roh.
Zazní skladby C. Debussyho, F. Chopina a dalších autorů.

Mimoň

2. 10. 2016

Kostel sv. Petra a Pavla, 17.00 hodin. Loutna česká. Gabriela Eibenová – canto I., Daniela Čermáková – canto II. Ensemble Inégál, Adam Viktora – varhany, umělecký vedoucí. Program: Adam Michna z Otradovic: Loutna česká – novodobá premiéra skladby po nalezení partu prvních houslí (2014).

Großschönau (SRN)

3. 10. 2016

Evangelicko-luteránský kostel, 19.00 hodin. Milostná hra. Markéta Cukrová – mezzosoprán, Barbara Maria Willi – klavírový klavír. Zazní skladby J. Haydna, W. A. Mozarta, J. A. Bendy a dalších autorů.

Česká Lípa

8. 10. 2016

Jiráskovo divadlo, 19.00 hodin. Tanec duše. Taneční diptych zobrazující neustálý pohyb duše oscilující mezi

peklem a nebem v nekonečném koloběhu zrání. NANOACH – taneční soubor / Michal Záhora.

Kamenický Šenov

15. 10. 2016

Kostel Narození sv. Jana Křtitele, 19.00 hodin. Když sklo zpívá. Ruth Baaten – zpěv a skleněná harmonika, Sascha Reckert – skleněná harmonika (Německo).

Stráž pod Ralskem

16. 10. 2016

Kostel sv. Zikmunda, 17.00 hodin. Biber ožívá. Brněnský vokální kvintet Societas Incognitorum představí dílo H. I. F. Bibera.

Ústě

22. 10. 2016

Kostel sv. Zikmunda, 19.00 hodin. Zapomenuté perly... Pro Arte Bohemica: Michaela Ambrosi – historické flétny, Petra Žďárská – cembalo. Zazní skladby J. K. Vaňhala, J. A. Štěpána, J. Čarta a dalších autorů.

Česká Lípa

23. 10. 2016

Centrum textilního tisku, 17.00 hodin. Vášeň na čtvrtou. Pavel Haas Quartet. Program: B. Martinů: kvartet č. 3, H.183; A. Dvořák: kvartet č. 12 in F dur, Op.96, B.179 Americký; L. van Beethoven: kvartet op.127 Es Dur.

Schirgiswalde (SRN)

30. 10. 2016

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, 17.00 hodin. Pomozte nám slyšet. Benefiční koncert na podporu Nadačního fondu Ozvěna, vstupné dobrovolné. Vilém Veverka – hoboj, Ensemble 18+. Zazní skladby A. Vivaldiho, J. S. Bacha a dalších autorů.

Nový Bor

3. 11. 2016

Městské divadlo, 19.00 hodin. Marta: Poslední recitál. Marta Kubišová a skupina Petra Maláska – retrospektivní koncert mapující životní kariéru mimořádné osobnosti české kultury.

Česká Lípa

8. 11. 2016

Jiráskovo divadlo, 19.00 hodin. Má to smysl! Společně na pódiu aneb přehlídka žáků Základní umělecké školy Česká Lípa. Dan Bárta – zpěv (jako host), Jazzová farma a další žáci ZUŠ Česká Lípa.

Liberec

10. 11. 2016

Dům kultury, 19.00 hodin. Absolutním vrcholem oslav 15. výročí festivalu bude mimořádný projekt, kdy se po 45 letech do severočeské metropole pod Ještědem vrátí Česká filharmonie, a to ve spolupráci se světově proslulým dirigentem Semjonem Byčkovem a klavírním duem sester Labéqueových. Tóny Čajkovského Manfreda a Poulencova klavírního koncertu tak završí letošní oslavy festivalu.

Více (vstupenky) na www.lipamusica.cz

Slavnost k 110. výročí posvěcení kostela, Dubí u Teplic, 23. 9. 2016

Kostel Neposkvrněného početí Panny Marie, 17.00 hodin. Mše svatá. Slavnost k 110. výročí posvěcení zdejšího kostela vystaveného podle benátského kostela Santa Madonna dell'Orto.

Večerní prohlídka kláštera, Osek, 23. 9. 2016

Cisterciácký klášter, 21.00 hodin. Večerní prohlídka kláštera při svitu svíček. Rezervace nutná, prodej vstupenek v Informačním turistickém centru Osek (tel. 417 822 138, 777 735 714)

Slavnostní koncert, Osek, 25. 9. 2016

Cisterciácký klášter, 17.00 hodin. Slavnostní koncert Hudby Hradní stráže a Policie ČR k 700. výročí narození Karla IV. V premiéře zazní nové oratorium skladatele Jana Zástěry „Koronovace českých králů“.

Kanovnické nešpory, Litoměřice, každou neděli

Katedrála sv. Štěpána, 17.00 hodin. Katedrální kapitula u sv. Štěpána v Litoměřicích zve na společnou modlitbu nešpor, která se koná každou neděli od 17.00 hodin. Všichni zájemci o modlitbu jsou vítáni.

Prohlídky kostela, Osek, do 30. 9. 2016

Kostel sv. Petra a Pavla, 10.00–16.00 hodin. Město Osek prostřednictvím městského turistického infocentra letos veřejnosti zpřístupnilo kostel sv. Petra a Pavla. Navštívit ho můžete až do konce září o víkendech v čase 10.00–16.00 hodin (polední přestávka 12.00–12.30 hodin, poslední vstup v 15.45 hodin).

Průvodcovský text – k dispozici u přítomné obsluhy kostela. Více na www.osek.cz

Výstava Severozápadní Čechy za vlády Lucemburků, Teplice, do 30. 10. 2016

Jízdárna teplického zámku, út-pá 12.00–17.00 hodin a so-ne 10.00–12.00 a 13.00–17.00 hodin.

Prohlídky s průvodcem, Filipov, do října 2016

Bazilika minor Panny Marie Pomocnice křesťanů: Bazilika je až do října 2016 přístupná s průvodcem, od úterý do soboty v 11.00–16.00 hodin. V neděli a každého 13. dne v měsíci v 10.30 hodin bohoslužba. Mariánské poutní místo Filipov si letos připomíná 150 let od vzniku.

Pozvánky aktuálně na www.dltm.cz

karmelitánské
nakladatelství

Karmelitánské nakladatelství • Thákurova 3, 160 00 Praha 6
www.kna.cz • On-line knihkupectví: www.ikarmel.cz
Objednávky: zasilky@kna.cz, telefon: 384 420 295

Elias Vella

Maria, matka Ježíšova

Elias Vella vidí Pannu Marii jako jeden z největších darů, jaké kdy lidstvo od Boha dostalo. Ve své knize chce ukázat čtenářům, jak se nechat vést Marií v uctívání a v lásce vůči jejímu Synu, k němuž nás ona doprovází a směřuje.
Brož., 184 str., 249 Kč

Irma Zaleski

Obrácení srdce

Kristovu naléhavou výzvu k obrácení autorka chápe jako základní povolání křesťanů: jako výzvu k zápasu se zlem v našich vlastních srdcích a životech, jako výzvu učit se milovat sami sebe i druhé. Kniha se prakticky zabývá obrácením a také pokáním, které bývá podle autorky často a chybně vnímáno jako cesta viny a sebeobviňování.
Brož., 84 str., 99 Kč

Angelo Scarano

Modlitba s Bibli v ruce

Autor nabízí osvědčené způsoby, jak přistupovat k četbě Božích slova, jak se s ním modlit a nechat ho promlouvat do svého života. V první části vysvětluje podstatu Božích slova; v druhé, praktické části zazní konkrétní podněty pro četbu a modlitbu s Bibli v ruce; třetí část probírá desatero nejčastějších problémů, které mohou vyvstat na cestě s Božím slovem.
Brož., 96 str., 119 Kč

Jean-Romain Frisch

Světlo do temných dní

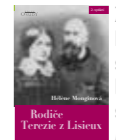

Knižka přináší přepis duchovních promluv nad Božím slovem, které zaznívaly v jednom pařížském kostele při pravidelných večerech modliteb za trpící a nemocné. Tehdy Boží slovo vneslo světlo a útěchu do srdcí mnohých přítomných, někteří prožili i fyzické uzdravení nebo uzdravení vzpomínek.
Brož., 144 str., 199 Kč

DOTISKY

Hélène Monginová

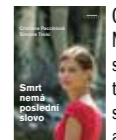
Rodiče Terezie z Lisieux (2. vydání)

Životopis manželů Martinových, rodičů svatě Terezie z Lisieux, kteří byli v roce 2008 zapsáni na seznam blahoslavených, představuje hlavní linie jejich křesťanského a rodinného života, který byl příkladem nejen jejich současníkům, ale je vzorem i pro dnešní sekularizovanou společnost.
Brož., 143 str., 179 Kč

Cristiana Pacciniová, Simone Troisi

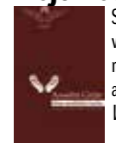
Smrt nemá poslední slovo

Chiara Corbelliová Petrillová zemřela v 28 letech na rakovinu jazyka. Nevyléčitelný nádor jí lékaři objevili v pátém měsíci těhotenství, kdy se těšila na narození svého syna Francesca. Pro ni a manželka Enrica to bylo už třetí dítě, které čekali, ale první, které přežilo a narodilo se zdravé. Kniha vypráví příběh, kde nedejde k zárazku uzdravení, ale kde oba manželé zažijí víc než zážrak: pokoj shůry, radost z Boží blízkosti, která rozšiřuje srdce a dodává naději uprostřed bouře.
Brož., 128 str., 219 Kč

Anselm Grün

Moje modlitební kniha

Sbírka oblíbených modliteb Anselma Grúna zahrnuje jak modlitby vytvořené autorem pro různé příležitosti, například večerní a ranní modlitbu, modlitbu v nemoci, modlitby s dětmi, žehnací modlitby, ale i některé žalmy nebo modlitby významných osobností.
Váz., 248 str., 179 Kč

Pozvánky

Za varhanami litoměřické diecéze

Podzimní řada

Sobota 8. 10. 2016

Děčín, kostely sv. Václava a Blažeje a Povýšení sv. Kříže

Během tohoto sobotního odpoledne navštívíme pod vedením dlouholetého děčínského regenschoriho a varhaníka pana Jana Záhory dvoje vskutku nádherné varhany, které patří k reprezentativním nástrojům diecéze. Od 14 hodin bude otevřený kůr kostela sv. Václava a Blažeje, kde jsou dochovány veliké dvoumanuálové varhany libouchecké dílny Fellerů. Nástroj je udržován ve vzorném stavu a jeho zvuk je jedinečný. Jistou pozoruhodností je sedminásobná terciová mixtura v hlavním stroji. V 16 hodin se přesuneme na kůr kostela Povýšení sv. Kříže. Zde si vychutnáme monumentální zvuk velkolepé staré „Riegerovky“ z doby, kdy krnovské varhanářství bylo na vrcholné a vskutku „evropské“ úrovni. I tento nástroj je vzorně udržován a po poslední opravě provedené Ivanem Bokem je jako nový. U těchto varhan rovněž překvapí množství nádherných jemných barev. Vzhledem k tomu, že jde skutečně o nevšední nástroje, pokusím se na akci zajistit i nějakého „nevšedního“ varhaníka, který by rád pro nás na obou nástrojích odehrál neformálně pojatý předváděcí koncert.

Sobota 15. 10. 2016

Libochovany, kostel Narození Panny Marie

Kůr architektonicky velmi zajímavého novogotického farního kostela bude zpřístupněn v 16 hodin. Čekají nás zde sice malé, ale zvukově mimořádně krásné varhany postavené chebským rodákem Martinem Zaussem, jehož proslavily především velké varhany u sv. Mikuláše v Chebu. Množství zajímavých zvukových barev je u takto malého nástroje vskutku nevšední a překvapivé i pro ty, kteří již „několik“ nástrojů v životě viděli a slyšeli...

Sobota 12. 11. 2016

Vidhostice (u Podbořan), kostel sv. Martina

Tento nástroj bude skutečnou lahůdkou pro obdivovatele památných nástrojů. Za zmínku stojí již pouhý fakt, že tyto varhany během pohnutých událostí kolem tohoto kostela nezahynuly a že ještě existují. Osud farního kostela sv. Martina ve Vidhosticích se na konci 20. století jevil podobně bezvýchodný jako osud mnoha dalších kostelů v této oblasti. V letech mých gymnaziálních studií (70. léta 20. století) jsem při svých organologických „objevitelských“ výletech nějakým omylem zabloudil i do této obce a již tehdy jsem konstatoval, že malé a kdysi jistě krásné varhánky Johanna Ignáce Schmidta postavené na sklonku 18. století jsou totálně zdevastované a nejspíš i odespané (ve svých dobových poznámkách mám tužkou zaneseno „na šrot“). A když se časem u kostela navíc zřítily i část věže, zdálo se, že verdikt zániku je definitivní. Ale dnes je vše jinak! V sobotu 12. listopadu od 14 hodin proběhne v kostele „Svatomartinský koncert“, po němž bude následovat prezentace obnoveného barokního nástroje. Jeho záchranu a restaurování provedl Rudolf Valenta. Varhaník, který bude na tomto koncertě účinkovat, je rovněž dosud v jedné.

Radek Rejšek

Litoměřice: Otevřené kostely

Návštěvníci Litoměřic mohou až do konce září navštívit vybrané církevní památky se školenými průvodci: katedrálu sv. Štěpána, kostel Zvěstování Panny Marie, kostel Všech svatých a kostel sv. Jakuba, dále pak i vyhlídku Kalich na Mírovém náměstí a blízké Diecézní muzeum. „Po absolvování alespoň poloviny okruhu je možné pokračovat za zaslouženou odměnou do Biskupského pivovaru U sv. Štěpána v Komenského ulici a vychutnat si svou třetinku piva k hlavnímu jídlu z denní nabídky nebo menu, pro děti je připravena varianta rozlévané limonády,“ říká Luděk Jirman, ředitel obecně prospěšné společnosti Destinační agentura České středohoří, která ve spolupráci se správci jednotlivých památek, Centrem cestovního ruchu Litoměřice a za podpory Biskupství litoměřického akci připravila.

Otevřenými církevními objekty provázejí studenti bakalářského a magisterského studia dějin umění Ústavu pro dějiny umění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Odborného zpracování, tedy sylabů a přípravy komentovaných prohlídek, se ujali pedagogové Ústavu pro dějiny umění Petr Macek a Michaela Ottová.

Vybrané objekty jsou přístupné zdarma po předložení voucherů, do nichž návštěvníci sbírají razítka. Dospělí za vouchery zaplatí 120 Kč, děti od 6 do 15 let 60 Kč, studenti, senioři, majitelé ZTP a ZTP/P 90 Kč. Zakoupit je lze v informačních centrech na Mírovém náměstí a hradě, ve věži u katedrály, v Hostelu U sv. Štěpána a v Severočeské galerii výtvarného umění. Akce probíhá do 25. září 2016.

Jana Michálková

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2016 vychází deset čísel
- cena 1 ks je 20 Kč

Časopis si můžete buď předplatit, nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava, Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na (+420) 416 707 535-6

PŘEDPLATNÉ

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. Adresa redakce: Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá P. Stanislav Příbyl (pribyl@dltm.cz). Redakce: Jana Michálková (michalkova@dltm.cz), Pavel Šmolík (smolik@dltm.cz). Grafická úprava: Miroslav Zelenka.

Tisk: Tiskárna PRIMA, s. r. o. (zelenka@primatisk.net). Objednávky a distribuci zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. (+420) 416 707 535-6

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Litoměřická diecéze se představila na Katolických dnech v Lipsku. Kristýna Solníčková informuje o Noci kostelů (k textu na straně 16). Foto Martin Barus

Otevřené kostely v Litoměřicích. Jedním z průvodců katedrálou byl i student 2. ročníku bakalářského studia dějin umění Jakub Choc (k textu na straně 22). Foto Jana Michálková

Celorepubliková misijní pouť letos probíhala v Jablonném v Podještědí (k textu na straně 12). Foto Jana Michálková

Stalo se...

Skupina poutníků se vydala ve dnech 18. až 22. května 2016 pěšky z Prahy do severočeského Jeníkova u Duchcova, na znovuoobjevené poutní místo k Panně Marii Jeníkovské. K Panně Marii, Matce Důvěry, putovali podvanácté. FATYM z Vranova nad Dyjí, pořadatel akce, před 17 lety „adoptoval“ zdejší farnost a s Boží pomocí se jí snaží oživit. Foto Marie Mazancová

Litoměřický biskup Jan Baxant sloužil v sobotu 11. června 2016 mši soatou v kostele sv. Otмара v Hoštce. Slavnost se konala u příležitosti oslav 750. výročí města Hoštka a 900. výročí obce Kochovice (místní částí města Hoštka). Foto Jana Michálková

Saletini v letošním roce slaví. V litoměřické diecézi působí již 20 let (k textu na straně 13). Foto Jana Michálková

Madona z Hořtky
(kolem 1500)

polychromovaná dřevorezba

Ze sbírek litoměřické diecéze

*Foto © SGVU v Litoměřicích,
Jan Brodský*